

ПОСІБНИК ДЛЯ УЧАСНИКА ГРУПИ

*Ми не дозволимо нашим братам і сестрам
страждати мовчки. Ми не дозволимо їм нести
служіння самотужки.*

ГОЛОС МУЧЕНИКІВ

Я є «Н»

ПОСІБНИК ДЛЯ УЧАСНИКА ГРУПИ

ГОЛОС МУЧЕНИКІВ

Я є «Н»

ГОЛОС МУЧЕНИКІВ

Originally published in English under the title
I Am N Participant's Guide by Voice of the Martyrs
© 2016 by Voice of the Martyrs, Inc.

© 2025 by Voice of the Martyrs for the Ukrainian edition.
Translated by permission. All rights reserved.

Авторське право захищено. Використання або тиражування матеріалів публікації без письмового дозволу видавця заборонено, за винятком коротких цитат в критичних і оглядових статтях.

Біблійні цитати наведено з перекладу Івана Огієнка.

Книгу створено на пожертви християн з метою повідомити вільній церкві про гоніння, яких зазнають наші брати і сестри, що живуть в країнах, де віра в Ісуса Христа та поширення Благої Звістки суворо заборонені, та закликати до молитви за цих відважних віруючих.

КНИГА НЕ ПРИЗНАЧЕНА ДЛЯ ПРОДАЖУ.

У разі виявлення фактів продажу, будь ласка, повідомте нас за вказаною нижче адресою.

Підписатися на отримання наших матеріалів можна за адресою: info@vom-ua.org

Запрошуємо відвідати наш сайт: www.vom-ua.org

Просимо вас надсилати нам свої коментарі, матеріали та фотографії про те, яким чином цей посібник вплинув особисто на вас та на молитовну групу. Без зворотного зв'язку від вас ми не дізнаємось, як Господь використовує нашу працю. Ми дуже цінуємо ваші відгуки. Вони надзвичайно важливі для нашого служіння. Пишіть нам!

*Пам'ятайте про в'язнів, немов із ними були б ви
пов'язані, про тих, хто страждає, як такі,
що й самі ви знаходитесь в тілі.*

До Євреїв 13:3

Перш ніж почати вивчення

Коли бойовики міжнародної ісламістської сунітської екстремістської терористичної організації «Ісламська держава» (ІДІЛ) вторглися до північного Іраку, вони почали позначати власність, що належить християнам, арабською літерою ن (нун) або «Н»: будинки, підприємства, церкви...

«Н» — це перша літера в слові «нассара», яке арабською мовою означає «назорей» або «послідовник Ісуса з Назарета». Це — сформульоване в одній букві звинувачення в тому, що власники позначеної власності — люди, які йдуть за Ісусом, а не послідовники ісламу. Така позначка в суспільстві, контрольованому мусульманськими екстремістами, змінює життя людини і піддає її серйозній загрозі.

Будь-хто, хто присвячує себе вірі в Ісуса, будь-хто, хто добровільно приймає рішення стати Я є «Н», платить за свій вибір найвищу ціну. Християни, публічно ідентифіковані як послідовники Христа, які відмовляються прийняти іслам, постають перед вибором: повернутися в іслам, платити непомірний податок, віддати бойовикам члена власної сім'ї (наприклад, доньку), втекти або померти.

Без попередження озброєні ісламісти витягують християн з їхніх домівок і підприємств, і учні Христа зникають назавжди. Бойовики обезголовлюють пасторів, а підлітків змушують служити в ІДІЛ, або гвалтують, б'ють, калічать чи вбивають. Вони вбивають навіть маленьких дітей, які відмовляються зректися Ісуса.

З 2003 року такі переслідування змусили понад мільйон іракських християн, які відмовилися зректися Ісуса та Слова Божого, втекти зі своїх домівок. Більшість тих, хто вижив, утекли ні з чим, окрім однієї зміни одягу. Бойовики ІДІЛ встановили вздовж основних шляхів евакуації свої контрольні-пропускні пункти та конфіскували у християн матеріальні цінності, гроші, документи, паспорти, їжу та воду. Часто вони забирали членів їхніх сімей, зокрема й дітей.

Ці християни, що вижили, перебувають у небезпечних таборах для біженців, розкиданих у небезпечних на даний момент місцях у містах та сільських

районах Іраку, Туреччини, Лівану та Йорданії. Вони щодня довіряють Богу забезпечення себе та своїх дітей їжею, притулком і безпекою. Грошей у них немає, як немає і можливості заробити їх. Ще сумнішим є те, що ситуація, в якій опинилися ці християни, не тимчасова, і немає особливої надії на те, що умови їхнього життя колись повернуться до «нормальних».

Тим не менше, мужність і непохитна вірність Богу цих братів і сестер перед лицем переслідувань малює нам виразну картину того, хто такі Я є «Н». Їхня готовність пожертвувати всім, що вони мають у цьому світі, щоб виконати Божу заповідь поклонятися і служити тільки Йому, надихає. Подібно до героїв віри, чії історії ми читаємо на сторінках Біблії та в церковних хроніках, ці люди, наші сучасники, живуть відповідно до слів Павла, записаних у Посланні до Филип'ян 1:21: «Бо для мене життя то Христос, а смерть то надбання».

У рамках цієї серії досліджень ми хочемо познайомити вас із деякими з наших із вами братів і сестер, які зазнають найжорстокіших переслідувань за віру в Христа. Ми запрошуємо вас подивитися їм в очі та розділити їхній біль. Це буде нелегко. Обставини, в яких вони опинилися, справді лякають. Переживання, які вони відчують, украй болісні.

Свідчення цих сучасних героїв віри нелегко забути, та їй не потрібно забувати. Кожен із нас, хто йде за Ісусом, розділяє з цими переслідуваними братами та сестрами їхню християнську ідентичність, тому що ми — члени Вселенської Церкви, однієї всесвітньої сім'ї Ісуса Христа. Їхні історії важливі, тому що це також і наша історія. Будучи однією сім'єю в Ісусі Христі, ми бажаємо обійняти наших страждених братів і сестер руками молитви та прийти їм на допомогу, забезпечуючи та підбадьорюючи їх. Ми прагнемо бути знаряддям Божої благодаті в цьому світі, який відчайдушно потребує допомоги і страждає.

Мета, яку ми поставили перед собою, створюючи цю серію занять, — не викликати жалість до переслідуваних послідовників Ісуса Христа, які живуть у ворожих до християнства мусульманських країнах. Ці заняття створені також не для того, щоб збудити ненависть до мусульман. Посеред хаосу та зла, які нині панують і викликають такі потрясіння в мусульманському світі та за його межами, Бог діє невпинно та могутньо.

Багато послідовників Христа бачать у своїх поміркованих сусідах-мусульманах глибоку спрагу пізнати істину про Ісуса та Біблію. У відповідь вони

прагнуть звернутися до цих духовно голодних душ і засвідчити їм про любов та істину Ісуса — навіть якщо це може призвести до побиття, катувань або вбивства їх самих чи їхніх близьких.

Наша мета в цьому дослідженні — поділитися з вами свідченнями переслідуваних героїв віри, щоб вам захотілося стати з ними пліч-о-пліч, розділити їхній тягар, піклуватися про них, підбадьорювати й молитися за них.

«Ми не дозволимо нашим братам і сестрам страждати мовчки. Ми не дозволимо їм нести служіння самотужки».

Ми прагнемо посприяти тому, щоб християни всього світу визнали цих переслідуваних послідовників Ісуса частиною своєї Божої сім'ї та розділили їхні тяготи у потаємній єдності: «Пам'ятайте про в'язнів, немов із ними були б ви пов'язані, про тих, хто страждає, як такі, що й самі ви знаходитесь в тілі» (До Євреїв 13:3).

«Голос мучеників»

Заняття 1

ЖЕРТОВНІСТЬ

А до всіх Він промовив: Коли хоче хто йти вслід за Мною, хай зречеться самого себе, і хай візьме щоденно свого хреста, та й за Мною йде.

Луки 9:23

Початок заняття

Жертовність є невід'ємною частиною життя християн, яких переслідують ісламські екстремісти. Для нашої гнаної сім'ї у Христі наслідки послуху Христу очевидні. Коли ці вірні Богу брати й сестри приймають Ісуса Христа як свого особистого Господа та Спасителя, вони чудово усвідомлюють, якою буде ціна слідування за Ним. Вони знають, що як тільки їхня віра стане видимою, одразу ж починаються гоніння. Тому вони очікують і жертовно приймають їх.

Глибину жертв, які вони приносять, щоб залишатися вірними Христу, важко осмислити тим, хто сам не пережив жорстоких переслідувань. Християн, які живуть у багатьох контрольованих мусульманами регіонах, змушують покинути свої домівки та громади. Учнів і студентів-християн виключають із навчальних закладів і навіть після їх закінчення позбавляють дипломів та видаляють записи про їхнє навчання й академічні досягнення. Жінок, дівчат і навіть маленьких дівчаток використовують як сексуальних рабів і продають із рук в руки. Християнам відмовляють у житлі, у роботі, від них відвертаються рідні та друзі. Їх б'ють, саджають у в'язниці та піддають тортурам. Їх обезголовлюють на очах у власних дітей, яких потім також переслідують. Іноді ісламські екстремісти вбивають цілі християнські сім'ї та цілі села християн.

Однак наші брати й сестри, які живуть у мусульманському світі, словом і ділом свідчать світові: «Ми — учні Ісуса і залишимося вірними Богу та

Його Царству, які б жертви нам не довелося принести заради цього». Наше покликання — проповідувати Євангеліє та навчати учнів. Що б не сталося, ми маємо надію, тому що Ісус обіцяв приготувати для нас місце, де ми будемо з Ним вічно!» Їхня жертвність — це потужне свідчення їхньої приналежності нашому люблячому Богові, благодать Якого досягає кожного грішника й дарує силу тим, хто приймає Ісуса як особистого Спасителя та Господа, жити у вірності й послухові Йому.

Під час цього відеодослідження ми особисто познайомимося з переслідуваними членами нашої християнської сім'ї та дізнаємося, які жертви вони щоденно приносять за віру. Ми розглянемо, що Біблія говорить про жертвність у житті Ісуса та в житті тих, хто йде за Ним. Нехай Бог відкриє наші очі, щоб ми зуміли побачити світ, у якому наші брати й сестри є «жертвою живою, святою, приємною Богові». Нехай Він відкриє наші серця, нехай сповнить їх любов'ю та спонукає нас стати пліч-о-пліч із переслідуваними за віру, хоч би де вони жили!

Молитва

«Дорогий Господь, починаючи це заняття, ми дякуємо Тобі за Твою незмінну любов до всіх людей. Ми дякуємо Тобі за можливість поклонятися і служити Тобі. Ми просимо: відкрий наші очі та серця, щоб ми побачили світ, у якому живуть наші переслідувані брати й сестри у Христі. Допоможи нам краще зрозуміти проблеми, з якими вони стикаються, переслідування, яким піддаються, і жертви, які приносять, щоб і нам самим більш віддано слідувати за Тобою. Допоможи нам побачити їх не тільки своїми, людськими, очима, а й так, як Ти бачиш їх; побачити їхню роль у розбудові Твого Царства й прийняти їх як своїх близьких і рідних у Господі Ісусі Христі. Ми молимося в ім'я Ісуса. Амінь».

Відеодослідження

Нотатки до відео

- Ісус попереджав про гоніння.
- Що означає втратити все?

- Люди відкриті для Ісуса.
- Вибір залишитися і страждати.

Обговорення відеоматеріалів

1. Коли ви дізнаєтеся про страждання, які переживають ці християни за Ісуса, коли чуєте, як вони говорять: «Нікому немає діла до наших страждань», якою є ваша реакція?

2. Багато християн, які жили в північному Іраку, до приходу ІДІЛ були вчителями, лікарями та бізнесменами і вели досить комфортний спосіб життя. Тепер вони опинилися без дому, без грошей, без одягу, окрім того, в який одягнені, без їжі та води, без можливості знайти прихисток, знайти роботу та влаштувати своє майбутнє.

Що ви відчуваєте, коли намагаєтеся уявити на їхньому місці себе?

Наскільки відрізняється їхнє життя від того, яке ви уявляли собі, коли стали християнином?

3. Після того як ви прослухали розповіді людей, опитаних у цьому відеосюжеті, про їхню життєву ситуацію та про те, як вони хочуть жити для Ісуса, що, на вашу думку, потрібно — з точки зору віри — щоб бути спроможним приносити такі величезні жертви заради Ісуса та залишатися такими твердими у вірі?

4. Дуже легко дізнаватися з новин про те, що відбувається в Іраку та Сирії, і при цьому не брати близько до серця жахи, які переживають наші брати й сестри у Христі.

Що цей відеосюжет допоміг вам зрозуміти про експансію ІДІЛ на північному сході Сирії та півночі Іраку?

Яким чином він допоміг вам відчути зв'язок із людьми, які є нашою переслідуваною сім'єю у Христі?

Як змінилося ваше ставлення до християн, з якими ви щойно познайомились?

5. Яким чином свідчення віруючих із цього відеосюжету кидають вам виклик або до чого спонукають вас у вашому християнському житті?

Факти: Я є «Н»

Коли бойовики «Ісламської держави» (ІДІЛ) вторглися до північного Іраку, вони почали виявляти власність, що належить християнам, і позначати християнські будинки, підприємства та церкви арабською літерою ن («Н»). Ця єдина літера містила звинувачення в тому, що їхні власники — люди, які йдуть за Ісусом, а не є послідовниками ісламу.

Така позначка в суспільстві, де домінують мусульманські екстремісти, змінює життя людини й піддає її найсерйознішій загрозі. Разом із цим християнам висувається ультиматум: повернутися в іслам, віддати бойовикам члена своєї сім'ї, платити непомірний податок, щоб зберегти своє житло та матеріальне майно, втекти або померти. Будь-хто, хто стає на захист своєї віри в Ісуса в окупованому ІДІЛ Іраку, будь-хто, хто вибирає бути Я є «Н», знає, що йому доведеться заплатити за свій вибір високу ціну.

«Без попередження озброєні бойовики витягували християн із їхніх домівок та підприємств, і вони зникали назавжди. Пасторів, які проповідували послання Ісуса у своїх громадах, обезголовлювали на очах у їхніх сімей та одновірців. Підлітків змушували служити в ІДІЛ, або гвалтували, били, калічили чи вбивали. А маленьких дітей, які відмовлялися зректися Ісуса, розстрілювали на місці. Ці та інші звірства настільки жахливі, що ми не будемо їх тут описувати».

Починаючи з 2003 року, переслідування змусили понад мільйон іракських християн, які відмовляються зректися Господа Ісуса, втекти зі своїх домівок, не взявши з собою нічого, крім одягу.

Бойовики ІДІЛ встановили вздовж основних шляхів евакуації свої контрольно-пропускні пункти та конфіскували у християн матеріальні цінності, гроші, документи, паспорти, їжу та воду. Часто вони забирали членів сім'ї, навіть дітей.

Тепер ці християни, що вижили, живуть у далеко не безпечних таборах для біженців. Вони щодня довіряють Богу забезпечення себе та своїх дітей їжею, притулком і безпекою. Грошей у них немає, як немає і можливості знайти роботу. Ще сумнішим є те, що їхня ситуація не тимчасова і немає особливої надії на те, що їхні умови життя колись у найближчому майбутньому стануть кращими.

Тим не менше, мужність і непохитна вірність Богу цих братів і сестер перед лицем переслідувань малює нам виразну картину того, хто такі Я є «Н». Вони охоче жертвують усім своїм мирським майном, щоб виконати Боже покликання коритися і служити Йому. Подібно до героїв віри, чийі історії ми читаємо в Біблії та в хроніках церковної історії, ці люди живуть відповідно до слів Павла, записаних у Посланні до Филип'ян 1:21: «Бо для мене життя то Христос, а смерть то надбання».

Вивчення погляду Біблії

Люди в усьому світі — як ті, хто знає Ісуса, так і ті, хто Його не знає, — готові приносити певні жертви. Наприклад, ми готові пожертвувати чимось заради тих, кого любимо, заради важливої для нас справи. Але ми, люди, часто схильні приносити лише ті жертви, які вважаємо вартісними та вигідними. Якщо ми вважаємо жертву занадто великою, то воліємо її не приносити. То що ж є основою для того, щоб жертвувати всім — домом, кар'єрою, матеріальними благами і навіть життям — заради віри в Господа Ісуса Христа?

1. Біблія закликає кожного, хто бажає слідувати за Ісусом, іти тим же шляхом, яким ішов сам Господь (1 Івана 2:6). Розгляньте кожен із наступних уривків і поміркуйте над тим: 1) які жертви приніс Ісус, щоб виконати задум Бога для Його земного життя; 2) як жертви, принесені переслідуваними християнами в наш час, відображають жертви, принесені Христом.

а) «Тоді то намісникові вояки, до преторія взявши Ісуса, зібрали на Нього весь відділ. І, роздягнувши Його, багряницю наділи на Нього. І, сплівши з тернини вінка, поклали Йому на голову, а тростину в правицю Його. І, навколішки падаючи перед Ним, сміялися з Нього й казали: Радій, Царю Юдейський! І, плювавши на Нього, хапали тростину, та й по голові Його били... А коли назнущалися з Нього, зняли з Нього плаща, і зодягнули в одержу Його. І повели Його на розп'яття» (Матвія 27:27–31).

б) «А люди, які ув'язнили Ісуса, знущалися з Нього та били. І, закривши Його, вони били Його по обличчі, і питали Його, приговорюючи: Пророкуй, хто то вдарив Тебе? І багато інших богозневаг говорили на Нього вони» (Луки 22:63–65).

в) «Тоді розп'ято з Ним двох розбійників, одного праворуч, і одного ліворуч Його. І збулося Писання, що каже: До злочинців Його зараховано! А хто побіч проходив, то Його лихословили, головами своїми хитали й казали: Отак! Ти, що храма руйнуєш та за три дні будуєш, зійди із хреста, та спаси Самого Себе! Теж і первосвященики з книжниками глузували й один до одного казали: Він інших спасав, а Самого Себе не може спасти! Христос, Цар Ізраїлів, нехай зійде тепер із хреста, щоб побачили ми та й увірували. Навіть ті, що разом із Ним були розп'яті, насміхалися з Нього» (Марка 15:27–32).

г) «Бо ви знаєте благодать Господа нашого Ісуса Христа, Який, бувши багатий, збіднів ради вас, щоб ви збагатились Його убозтвом» (2 до Коринтян 8:9).

д) «Нехай у вас будуть ті самі думки, що й у Христі Ісусі! Він, бувши в Божій подобі, не вважав за захват бути Богові рівним, але Він умалив Самого Себе, прийнявши вигляд раба, ставши подібним до людини; і подобою ставши, як людина, Він упокорив Себе, бувши слухняний аж до смерті, і то смерті хресної» (До Филип'ян 2:5–8).

2. Яким чином відеосюжет, який ви щойно подивилися, продемонстрував вам значення Послання до Римлян 12:1: «Тож благаю вас, браття, через Боже

милосердя, повіддавайте ваші тіла на жертву живу, святу, приємну Богові, як розумну службу вашу».

3. Прочитайте 1 Послання Петра 2:21–23: «Бо на це ви покликані. Бо й Христос постраждав за нас, і залишив нам приклада, щоб пішли ми слідами Його. Не вчинив Він гріха, і не знайшлося в устах Його підступу! Коли був лихословлений, Він не лихословив взаємно, а коли Він страждав, не погрожував, але передав Тому, Хто судить справедливо».

Яким чином ваші переслідувані брати й сестри у Христі наслідують приклад Христа і на що їхнє життя надихає вас?

Чому ці вірші навчають вас щодо того, як реагувати на переслідування — глузування, відкидання, відплату, — яких ви можете зазнати за віру в Ісуса?

Розкажіть, що ви хотіли б змінити у своєму християнському житті та ходінні у вірі, щоб краще виконувати своє покликання у Христі.

4. Ті, хто переслідує послідовників Ісуса, схильні розглядати своїх «жертв» як нижчих, слабких, безпомічних і значно менш цінних, ніж вони самі. Однак ставлення Бога до цих людей абсолютно інше. Прочитайте Євангеліє від Луки 21:10–17 та Євангеліє від Івана 16:1–3 і зверніть увагу, що погляд Ісуса на те, хто насправді наділений владою, коли справа стосується переслідувань за Христа, є цілком протилежним.

«Тоді промовляв Він до них: Повстане народ на народ, і царство на царство. І будуть землетруси великі та голод, та помір місцями, і страшні та великі ознаки на небі. Але перед усім тим накладуть на вас руки свої, і переслідувати будуть, і видаватимуть вас у синагоги й в'язниці, і поведуть вас до царів та правителів через Ім'я Моє. Але це стане вам на свідоцтво. Отож, покладіть у серця свої наперед не гадати, що будете відповідати, бо

дам Я вам мову та мудрість, що не зможуть противитись чи суперечити їй всі противники ваші. І будуть вас видавати і батьки, і брати, і рідня, і друзі, а декому з вас заподіють і смерть. І за Ім'я Моє будуть усі вас ненавидіти» (Луки 21:10–17).

«Оце Я сказав вам, щоб ви не спокусились. Вас виженуть із синагог. Прийде навіть година, коли кожен, хто вам смерть заподіє, то думатиме, ніби службу приносить він Богові! А це вам учинять, бо вони не пізнали Отця, ні Мене» (Івана 16:1–3).

Яку впевненість, обітницю та силу дає Ісус віруючим, які вирішили принести жертву, піддавши себе гонінням в Ім'я Його?

Грунтуючись на цих віршах, скажіть, які переслідування ви особисто пережили за Ісуса і як ви на них реагували?

Як приклад Христа впливає на віруючих, які зазнають переслідувань? Наведіть приклади з відеосюжету.

«Переслідувана Церква, зрештою, — це не церква, що складається із жертв! Якщо послідовники Христа вірні Писанню, вони виступають у силі Божій, вірячи, що страждання — не найгірше, що з ними може статися».

Гленн М. Пеннер

Наша відповідь

Ми знаємо, що протягом усієї історії Божий народ зазнавав мук і приносив величезні жертви, щоб не зректися віри в Ісуса Христа, проте іноді нам важко «пов'язати» те, що сталося в історії, зі своїм повсякденним життям. Побачене нами в цьому відеосюжеті в певному сенсі є повторенням того, про що ми читаємо в Біблії, і все це дуже реально та відбувається у нашому

світі, в наш час і з нашими братами й сестрами. Усе це — реальні свідчення реально існуючих людей!

Який вплив на вас має їхнє рішення жертвувати так багато заради Ісуса?

До яких дій спонукає вас їхня неймовірна жертовність?

Вірші з 1 Послання до Коринтян 12:12–18 і 25–26 пояснюють наші обов'язки щодо наших переслідуваних членів християнської сім'ї з різних країн світу:

«Бо як тіло одне, але має членів багато, усі ж члени тіла, хоч їх багато, то тіло одне, так і Христос. Бо ми всі одним Духом охрищені в тіло одне, чи то юдеї, чи геллени, чи раби, чи то вільні, і всі ми напоєні Духом одним. Бо тіло не є один член, а багато. Коли скаже нога, що я не від тіла, бо я не рука, то хіба через це не від тіла вона? І коли скаже вухо, що я не від тіла, бо я не око, то хіба через це не від тіла воно? Коли б оком було ціле тіло, то де був би слух? А коли б усе слух, то де був би нюх? Та нині Бог розклав члени в тілі, кожного з них, як хотів. ... щоб поділення в тілі не було, а щоб члени однаково дбали один про одного. І коли терпить один член, то всі члени з ним терплять; і коли один член пошанований, то всі члени з ним тішаться».

Коли послідовники Ісуса, яких ми знаємо — наші сусіди, співробітники, знайомі — переживають часи нестатків чи тяжких втрат, наш обов'язок — не залишатися байдужими, а запропонувати підбадьорення, допомогу та молитву. Що ж ми можемо зробити для нашої переслідуваної сім'ї у Христі з різних країн світу?

Християни, про яких розказано в цьому відеосюжеті, усім серцем вірять, що Бог подбає про них, хоч би що сталося, і без жалю жертвують заради Нього всім, що мають.

У чому ж полягає наш обов'язок перед ними, обов'язок віруючих, які зараз страждають набагато менше, ніж вони? Як ви думаєте, що означає розділити з ними страждання і як ми можемо піклуватися про них, невід'ємну частину Тіла Христового?

Ті, про кого ви дізналися з відеосюжету, не очікували, що їхнє життя буде таким. Але вони впевнені, що їхні життя належать Богу, тому готові віддати все, що мають, навіть включаючи саме життя. Як їхні приклади надихають вас у вашому щоденному ходінні перед Богом? Як вони заохочують вас пізнати Його ще ближче та з готовністю слідувати за Ним?

Заклучна молитва

Отож об'єднаймо наші голоси у щирій і палкій молитві до Бога за страждання Тіла Христове. Ми почнемо і закінчимо молитву разом, а всередині будемо молитися кожен індивідуально, так, як веде Бог.

«Дорогий Господь, ми зібралися, щоб молитися за наших братів і сестер у Христі, які зазнають жорстоких переслідувань... [Молитви групи].

Нас надихає їхня готовність жертвувати всім заради віри в Тебе. Ми молимося, щоб Ти утішив їх у стражданнях, і вони знали, що страждають не на самоті, що ми переживаємо та молимося за них. В ім'я Ісуса Христа. Амінь».

Наступні кроки

Бог піклується про нас!

Ісус обіцяв велику нагороду тим, хто жертвує і страждає за Його Ім'я. Знову і знову наші брати й сестри у Христі, які так багато пожертвували і продовжують жертвувати заради Господа, нагадують нам, що Бог піклується про них — навіть серед величезних труднощів та негараздів.

Знання та щира віра в те, що Бог піклується про них у цьому житті й піклуватиметься у вічності, спонукають їх бути ще більш вірними, відданими та жертвовними. Саме усвідомлення цього спонукало Арама сказати: «Мене ніщо не страшить, ніщо не може зупинити мене робити те, що я роблю, тому що я знаю, що Він захищає мене». Усвідомлення цього спонукає пас-

тора Каріма сказати: «За останні шість місяців ми відчули на собі виконання дуже багатьох Божих обітниць... Він піклується про кожну дрібницю в їхньому житті!»

Готовність жертвувати всім заради Ісуса зводиться до одного дуже важливого питання: наскільки щиро я вірю в те, що Христос живий, що Він піклується про мене в цьому житті й чекає на мене на небесах? Поміркуйте над тим, що сам Ісус сказав про тих, кого переслідують за Його Ім'я, і чого вони можуть очікувати від Нього.

«Блаженні вигнані за правду, бо їхнє Царство Небесне. Блаженні ви, як ганьбити та гнати вас будуть, і будуть облудно на вас наговорювати всяке слово лихе ради Мене. Радійте та веселіться, нагорода бо ваша велика на небесах! Бо так гнали й пророків, що були перед вами» (Матвія 5:10–12).

«А Ісус відказав їм: поправді кажу вам: немає такого, щоб покинув свій дім, або дружину, чи братів, чи батьків, чи дітей ради Божого Царства, і не одержав би значно більш цього часу, а в віці наступнім життя вічне» (Луки 18:29–30).

«Блаженні ви будете, коли люди зненавидять вас, і коли проженуть вас, і ганьбитимуть, і знеславлять, як зле, ім'я ваше за Людського Сина. Радійте того дня й веселіться, нагорода бо ваша велика на небесах. Бо так само чинили пророкам батьки їхні» (Луки 6:22–23).

«Хто душу свою зберігає, той погубить її, хто ж за Мене погубить душу свою, той знайде її» (Матвія 10:39).

«І кожен, хто за Ймення Моє кине дім, чи братів, чи сестер, або батька, чи матір, чи діти, чи землі, той багатократно одержить і успадкує вічне життя» (Матвія 19:29).

Яке підбадьорення ви знаходите в цих уривках зі Святого Письма для своїх братів і сестер, які нині зазнають страждань за віру в Ісуса?

Який вплив ці уривки зі Святого Письма мають на вас і на вашу готовність приносити власні жертви, коли ви стикаєтеся з протидією через свою віру? Дайте конкретні відповіді.

«Бог використовує жертовність наших братів і сестер по вірі, щоб розірвати завісу ісламу та викрити іслам, показавши справжнє обличчя цієї релігії. Для Бога можливо все, якщо ми готові до того, щоб Його воля виконувалася в нашому житті та через наше життя, навіть до смерті».

Нарсбек, Киргизстан

Заняття 2

ВІДВАГА

Будьте тверезі, пильнуйте! Ваш супротивник диявол ходить, ричучи, як лев, що шукає пожерти кого. Противтесь йому, тверді в вірі, знаючи, що ті самі муки трапляються й вашому братству по світі. А Бог усякої благодаті, що покликав вас до вічної слави Своєї в Христі, нехай Сам удосконалисть вас, хто трохи потерпів, хай упевнить, зміцнить, угрунтує.

1 Петра 5:8–10

Початок заняття

Масштаби страждань християн, які колись жили на підконтрольних ІДІЛ територіях Сирії та Іраку, величезні. Вони жахають. Зіпсованість переслідувань, яких вони зазнають, більша, ніж може досягнути розум, жорстокість — більша, ніж може витримати серце.

Проте, із самих ранніх біблійних часів Бог закликає Своїх дітей служити Йому серед серйозної небезпеки й, здавалося б, неможливих обставин. То що ж дозволяє людині відстоювати свою віру в Ісуса Христа посеред жахів, які відбуваються в наш час? Що звільняє віруючого від паралізуючого страху й допомагає віддано слідувати за Ісусом, незважаючи ні на що?

Під час цього відеодослідження ми познайомимося з мужними християнами, джерело мужності яких — ані їхнє позитивне мислення, ані впевненість у власних силах. Вони — такі ж люди, як і ми, які стикаються з могутнім ворогом — ворогом, що використовує весь наявний у його розпорядженні арсенал, щоб знищувати та вбивати Божий народ і перешкоджати його духовній діяльності. Однієї людської відваги недостатньо, щоб вести битву з таким серйозним ворогом і на території, контрольованій ІДІЛ, проповідувати

Євангеліє сусідові-мусульманину, брати участь у служінні церкви, розповсюджувати Біблії або проводити таємне навчання новонавернених віруючих.

Ці брати й сестри у Христі мають відвагу стати на захист своєї віри в Ісуса й піддатися переслідуванням лише на підставі усвідомлення того, що в них діє Бог, який через них виконує Свою волю. Їхній погляд простягається за межі того, що відбувається з ними тут, на землі, до вічності, яку Бог обіцяє тим, хто залишиться вірним Йому. Їхня відвага ґрунтується на Божій обітниці, що Він — з ними і ніколи не залишить їх. Впевнені в Божій владі та Його повсякчасній присутності, у Ньому вони черпають сили, щоб протистояти непереборним перешкодам. Давайте дізнаємося більше про відвагу, яка веде наших братів і сестер до сміливих дій, незважаючи на ризик і небезпеку для їхніх життів.

Молитва

«Небесний Батько, ми зібралися разом, щоб дізнатися більше про деяких із наших братів і сестер у Христі, які зазнають жорстоких переслідувань за те, що служать Тобі. Відкрий наші духовні очі, щоб ми могли побачити і зрозуміти те, чого Ти бажаєш нас навчити. Відкрий наші серця, щоб ми могли глибоко перейнятися турботою про нашу переслідувану сім'ю, і дай нам бажання та можливість підтримувати їх. Навчи і нас так само відважно стояти у вірі в Тебе в цьому світі. Ми молимося в ім'я Ісуса. Амінь».

Відеодослідження

Нотатки до відео

- Наступ ІДІЛ.
- Християни в епіцентрі гонінь.
- Світло Ісуса в темряві та смутку.
- Відвага робити те, що нелегко та небезпечно.

Обговорення відеоматеріалів

1. Відеосюжет, який ви щойно подивилися, наочно показує реальну картину страждань християн, наших братів і сестер у Сирії та Іраку. Що ви

думаєте, побачивши такі глибокі страждання та крайню жорстокість, які вони переживають?

Які запитання у вас виникають?

Що вам складно зрозуміти?

2. Спробуймо на мить зануритися в хаос і жах, у якому живуть наші переслідувані члени християнської сім'ї, після захоплення ІДІЛ їхніх міст і сіл.

Що вас найбільше турбує?

Як побачене вплинуло на ваші духовні переконання, ваші думки, ваші дії?

Що ви думаєте про те, як ваші брати й сестри у Христі реагують на обставини, з якими стикаються?

3. Що ви помічаєте в людях, які пережили все це, — у людях, у яких стріляли, яких били, викрадали та заковували в ланцюги та які після цього не відмовилися від служіння, яке вони несуть: пасторського, служіння благовісників, служіння з розповсюдження Біблії та іншої християнської літератури?

4. Природна реакція людини на жахи та звірства, яких ці люди зазнають з боку бойовиків ІДІЛ, — паралізуючий страх. Що ж дає цим віруючим сміливість продовжувати жити в послуху Ісусу?

5. Як ви думаєте, що мав на увазі пастор, коли сказав: «Без віри християнство — дуже важка релігія», і в чому ви погоджуєтеся чи не погоджуєтеся з ним?

Втікачі внаслідок кампанії ІДІЛ

Переслідування — не новина для християн, які живуть у Сирії та Іраку, проте зростання та вплив ІДІЛ, заколотної «Ісламської держави» (також званої арабською ДАІШ), зробили їхнє життя ще більш нестерпним. Са-

мопроголошений всесвітній халіфат, ІДІЛ, претендує на релігійну, політичну та військову владу над мусульманами в усьому світі. Крайня нетерпимість ІДІЛ та виявлена нею під час захоплення влади в Сирії та Іраку жорстокість змінюють життя християн, представників інших релігійних меншин і навіть мусульман.

Історично Сирія була світською державою, де іслам визнавався релігією більшості. Ця країна була домом різних етнічних та релігійних груп: курдів, вірмен, ассірійців, християн, друзів, алавітів, а також мусульман — шиїтів та сунітів. Громадянська війна, що почалася в березні 2011 року, радикально змінила клімат у країні та вплинула на життя всього населення, включно з християнами, які раніше, живучи в переважно ісламському суспільстві, мали відносну свободу. Сотні тисяч сирійців були вбиті, а мільйони стали внутрішньо переміщеними особами або ж покинули батьківщину, ставши біженцями.

Загальна складність умов життя в Сирії ще більше погіршує ситуацію. У країні бракує їжі та медикаментів. Електрика, якщо вона є, подається по кілька годин на добу. Пересуватися територією небезпечно через встановлені збройними угрупованнями ІДІЛ контрольно-пропускні пункти. В історично християнських громадах, де мусульмани й християни протягом століть жили у мирі та злагоді, владу захопили радикальні ісламістські ополчення, як, наприклад, «Фронт ан-Нусра» (філія «Аль-Каїди»). Їхня присутність спричинила вигнання не тільки місцевого населення, але й сімей внутрішньо переміщених осіб, які втекли сюди з інших районів Сирії та на короткий час знайшли тут притулок.

До 2003 року в Іраку (здебільшого у північній частині країни, відомій як Ніневійська рівнина) проживало 1,5 млн християн. Проте після закінчення війни, у 2011 році, склалася вкрай важка ситуація, і відтоді християни зазнають жорстоких переслідувань.

У червні 2014 року ІДІЛ взяла під контроль Мосул — друге за величиною місто Іраку, змусивши майже всі тридцять п'ять тисяч християн платити податок. Влітку ІДІЛ ще більше посирила переслідування християн, що змусило приблизно двісті тисяч віруючих тікати з міст і сіл на рівнинах Ніневії, які були їхнім домом протягом майже двох тисяч років. На початку 2015 року ІДІЛ почала викрадати християн із сіл на північному сході Сирії та виганяти їх із древнього міста Пальміра у центральній Сирії.

Нестабільність і насильство в Сирії та Іраку протягом останніх років змусили сотні тисяч людей — християн, представників інших релігійних меншин і навіть мусульман, які побоюються за безпеку своїх сімей, — тікати до Йорданії, Лівану, Туреччини та напівавтономного Курдистану, регіону на північному сході Іраку. Продовження жорстокого насильства з боку ІДІЛ збільшило кількість біженців на сотні тисяч.

Життя цих людей надзвичайно важке. Їм часто бракує навіть найнеобхіднішого — їжі та притулку над головою. Однак Бог могутньо діє навіть посеред страждань і хаосу. І християни сміливо відстоюють свою віру у Христа, діляться навіть тим незначним, що їм дістається від співчуваючих, зі своїми сусідами-мусульманами та ризикують власним життям, аби лише свідчити їм про Божу любов. Багато мусульман, вражені жорстокістю ісламських екстремістів, виявляють щирий інтерес до читання Біблії та пізнання Ісуса.

Вивчення погляду Біблії

Відвага, з якою наші переслідувані брати й сестри у Христі продовжують відкрито сповідувати свою віру посеред найжорстокіших переслідувань і в умовах крайньої бідності, не може ґрунтуватися на людських силах чи емоціях. Відвага, здатна перемогти страх перед загрозами, яким піддаються християни в Іраку та Сирії, є результатом повного посвячення й послуху Богу та рішення неухильно слідувати Його волі. Усе це походить з особистих стосунків з Богом — знання Його величі та вірності, щирої віри й досвіду життя з Ним. Давайте дослідимо, що Біблія говорить про страх, а також про відвагу у серцях тих, хто ризикує стати на захист віри в Ісуса.

1. Бог знає ризики й небезпеки повного підкорення і цілковитого послуху Йому. По всій Біблії ми знаходимо Його обітниці бути зі Своїм народом у важкі часи. Одну з таких обітниць Бог дав, коли Мойсей доручив ізраїльтянам оволодіти Землею Обітованою під керівництвом Ісуса Навина: «Будьте сильні та відважні, не бійтеся, не лякайтеся перед ними, бо Господь, Бог твій, Він Той хто ходить з тобою, не опустить Він тебе й не покине тебе» (Повторення Закону 31:6).

Коли ми зазнаємо переслідувань, яку роль відіграє наша віра в Божі обітниці та наше усвідомлення Його присутності у боротьбі зі страхом і в тому, щоб зробити нас відважними?

2. Ісус знав, що, якщо Його послідовники будуть сумлінно виконувати Його Велике Доручення й навчати учнів, вони сильно страждатимуть від переслідувань, які породжують страх. Він сказав:

«І не лякайтеся тих, хто тіло вбиває, а душі вбити не може; але бійтеся більше того, хто може й душу, і тіло вам занапастити в геєнні. Чи не два горобці продаються за гріш? А на землю із них ні один не впаде без волі Отця вашого. А вам і волосся все на голові пораховано. Отож, не лякайтесь, бо вартніші ви за багатьох горобців. Отже, кожного, хто Мене визнає перед людьми, того перед Небесним Отцем Моїм визнаю й Я. Хто ж Мене відцурається перед людьми, того й Я відцураюся перед Небесним Отцем Моїм» (Матвія 10:28–33).

Наскільки цінний в очах Бога кожен, хто шанує Його, і наскільки Він піклується про кожного з нас, навіть якщо ми не бачимо, як Він діє?

Як діє Бог, коли ми налякані?

3. Слово Боже не тільки навчає нас не боятися, коли ми терпимо труднощі, живучи по вірі, але й дає підстави мати надію:

«Благословенний Бог і Отець Господа нашого Ісуса Христа, що великою Своєю милістю віродив нас до живої надії через воскресення з мертвих Ісуса Христа, на спадщину нетлінну й непорочну та нев'янучу, заховану в небі для вас, що ви бережені силою Божою через віру на спасіння, яке готове з'явитися останнього часу. Тіштеся з того, засмучені трохи тепер, якщо треба, всілякими ви-

пробовуваннями, щоб досвідчення вашої віри було дорогоцінніше за золото, яке гине, хоч і огнем випробовується, на похвалу, і честь, і славу при з'явленні Ісуса Христа» (1 Петра 1:3–7).

Яка жива надія, яку ми, християни, маємо і якою ми бачили цю надію в життях віруючих із відеосюжетів?

Яким чином їхній приклад спонукає нас до кращого розуміння Слова Божого і до ще більшої залежності від Нього? Як це зміцнює нас і додає нам відваги?

4. Переслідувачі християн намагаються позбавити їх людської цінності, переконати, що вони самотні, що вони нікому не важливі й нікому немає до них діла. Послання до Римлян 8:35–39 представляє іншу картину їхньої цінності у Христі:

«Хто нас розлучить від любови Христової? Чи недоля, чи утиск, чи переслідування, чи голод, чи нагота, чи небезпека, чи меч? Як написано:

«За Тебе нас цілий день
умертвляють, нас уважають за овець,
приречених на заколення».

Але в цьому всьому ми перемагаємо Тим, Хто нас полюбив. Бо я пересвідчився, що ні смерть, ні життя, ні Анголи, ні влади, ні теперішнє, ні майбутнє, ні сили, ні вишина, ні глибина, ані інше яке створіння не зможе відлучити нас від любови Божої, яка в Христі Ісусі, Господі нашім».

Наскільки цей уривок має відношення до гонінь, яких християни зазнають у сучасному світі, і що, на вашу думку, він означає для них у світлі того, що вони відчувають щодня?

Яку силу дає нам обітниця Божої любові, коли ми прагнемо бути вірними та мужніми у служінні Ісусу?

5. У Посланні до Филипп'ян Павло закликає віруючих жити гідно Євангельської Вістки, знаючи, що для цього потрібна відвага: «Тільки живіть згідно з Христовою Євангелією, щоб, чи прийду я й побачу вас, чи й не бувши почув я про вас, що ви стоїте в однім дусі, борючись однодушно за віру євангельську, і ні в чому не боячися противників; це їм доказ загибелі, вам же спасіння. А це від Бога! Бо вчинено вам за Христа добродійство, не тільки вірувати в Нього, але і страждати за Нього» (До Филипп'ян 1:27–29).

Коли народ Божий відважно живе за Євангелією Христа і проповідує його оточуючим навіть у часи власних страждань, про що це свідчить їхнім гонителям?

Яким чином їхнє свідощтво впливає на інших переслідуваних християн, які живуть у мусульманському світі? Як воно впливає на вас?

6. Не побачивши нічого, крім страждань, які тягнуть за собою переслідування, нескладно піддатися страху. У Книзі пророка Ісаї 26:3–4 подано альтернативний підхід: «Думку, оперту на Тебе, збережеш Ти у повнім спокої, бо на Тебе надію вона покладає. Надійтеся завжди на Господа, бо в Господі, в Господі вічна твердиня».

Що, за словами Ісаї, принесе мир у наші уми та серця?

Як зосередження наших думок на Господі та надія на Нього додають нам сміливості, коли ми боїмося? Які приклади ви бачили в цьому відеосюжеті? У своєму власному житті?

«Я не думаю про ризики та небезпеки. Я думаю про Христа».

Сирійський пастор

Наша відповідь

Можливо, у щоденному житті ми не зазнаємо переслідувань і над нами не нависає загроза для життя, проте рано чи пізно ми все одно стикаємося з якогось роду гоніннями. Іноді вони полягають у глузуваннях, звинуваченнях у фанатизмі, образах, несправедливості, залякуванні та неправдивих звинуваченнях. Як боляче і страшно бути приниженими та відкинутими людьми, які протистоять нам через нашу віру. Так само, як нашим переслідуваним братам і сестрам потрібна мужність, щоб жити для Христа у їхньому світі, нам потрібна мужність, щоб вірно слідувати за Ним і сміливо проповідувати Його послання, а не тремтіти від страху і ховатися.

Які ситуації у вашому повсякденному житті викликають у вас страх чи сумніви в тому, чи варто відстоювати свою віру перед опонентами?

Що ви дізналися на цьому занятті, чи то зі свідчень наших переслідуваних братів і сестер у Христі, чи то з вивчених уривків із Біблії, що зміцнило вас у вірі та додало відваги або ж змінило ваше уявлення про те, що означає бути вірним послідовником Ісуса?

Більша частина відеосюжету, який ви подивилися, була записана під час поїздки представників «Голосу мучеників» до Іраку, щоб доставити християнським біженцям гуманітарну допомогу. Як ви думаєте, як відвага та посвячення Богу наших співробітників піддається перевірці під час таких поїздки, перебування на контрольованих ІДІЛ територіях і під час допитів поліцією безпеки?

Як ви думаєте, чому для них важливо здійснювати такі поїздки, незважаючи на ризики, яким вони піддають себе?

Коли Давид, якого Бог зробив царем Ізраїлю, намагався виконати Його волю у своєму житті, він зіткнувся з багатьма могутніми ворогами й опинився в багатьох небезпечних для життя ситуаціях. Виконуючи Богом

поставлене перед ним завдання, він мав багато приводів злякатися та втратити відвагу. Наступний псалом Давида дає нам уявлення про те, де він черпав відвагу, щоб залишатися вірним Богу. Давайте разом прочитаємо його вголос:

«Господь моє світло й спасіння моє,
кого буду боятись?
Господь то твердиня мого життя,
кого буду лякатись?

Коли будуть зближатись до мене злочинці,
щоб жерти їм тіло моє,
мої напасники та мої вороги,
вони спотикнуться й падають!

Коли проти мене розложиться табір,
то серце моє не злякається,
коли проти мене повстане війна,
я надіятись буду на те, на поміч Його!

Одного прошу я від Господа,
буду жадати того,
щоб я міг пробувати в Господньому домі
по всі дні свого життя,
щоб я міг оглядати Господню приємність
і в храмі Його пробувати!» (Псалом 27:1–4)

Які слова з цього псалма зміцнюють вас і додають вам відваги, а також, імовірно, додають відваги нашій переслідуваній сім'ї у Христі, що живе в Іраку та Сирії?

Переслідувані християни завжди потребують молитов і підтримки своїх одновірців. Друге Послання до Солунян 3:1–3 нагадує нам, наскільки важливі наші молитви один за одного: «Наостанку, моліться, браття, за нас, щоб

ширилось Слово Господнє та славилось, як і в вас, і щоб ми визволилися від злих та лукавих людей, бо віра не в усіх. І вірний Господь, що зміцнить вас і збереже від лукавого».

Чому для нас важливо молитися один за одного і за наших переслідуваних братів і сестер по всьому світу?

Заклучна молитва

Давайте разом завершимо наше заняття молитвою.

«Дорогий Господь, ми дякуємо Тобі за Твою любов, яка спасла нас, і за Твою постійну турботу про нас за будь-яких обставин. У нас не вистачило б власної сміливості, щоб залишатися вірними Тобі в таких складних обставинах, якби Ти Сам не перебував поруч. Будь ласка, допоможи нам з відвагою відстоювати свою віру в Тебе, хоч би де ми знаходилися. Ми приносимо до Тебе нашу переслідувану християнську сім'ю з різних країн світу і просимо дати їм відваги, мудрості, вірності, просимо сповнити їх миром та надією і захистити всіх, хто сміливо свідчить про Тебе на ворожих до християнства територіях. Ми зобов'язуємося регулярно молитися за них і просимо Тебе через Святого Духа дати їм силу бути Твоїми свідками. Допоможи їм і нам самим зростати в пізнанні Твоєї благодаті, у довірі Тобі та вірно служити розбудові Твого Царства, незважаючи на ціну, яку доведеться за це заплатити. Ми молимося в ім'я Ісуса. Амінь».

Наступні кроки

Служити не соромно!

Поки єврейський народ перебував у вавилонському полоні, цар зробив золотого боввана і вимагав, щоб усі поклонилися йому. Однак деякі з євреїв, які займали керівні посади у Вавилоні, були сповнені рішучості повністю коритися Богові, навіть перебуваючи в такому становищі, і відмовлялися поклонитися вилитому із золота образу царя та служити його богам. Історію про них ми читаємо в Книзі пророка Даниїла 3:14–15:

«Навуходоносор заговорив та й сказав їм: Шадраха, Мешаху та Авед-Него, чи це правда, що ви моїм богам не служите, а золотому бовванові, якого я поставив, не вклоняєтеся? Тепер, якщо ви готові, щоб того часу, коли почуєте голос рога, сопілки, гітари, гусел, псалтиря й флейти та всіляких родів музику, попадали й кланялися бовванові, якого я зробив. А якщо ви не поклонитесь, тієї години будете вкинені до середини палахкотючої огненної печі, і хто той Бог, що врятує вас від моїх рук?»

Чоловіки відповіли, що вони можуть служити і поклонятися лише єдиному та істинному Богові. Вони також запевнили, що Бог визволить їх від печі, і навіть якщо Він цього не зробить, вони все одно не поклоняться ні богам царя, ні його боввану. Це призвело царя до неймовірного гніву:

«Тоді Навуходоносор переповнився лютістю, і вигляд його обличчя змінився проти Шадраха, Мешаха та Авед-Него. Він відповів, і наказав напалити піч усемеро понад те, як повинно було напалити її. І він наказав хоробрим військовим мужам, що були в його війську, зв'язати Шадраха, Мешаха та Авед-Него, щоб укинути до палахкотючої огненної печі» (Даніїла 3:19–20).

Піч була настільки гарячою, що вбила воїнів, які кидали в неї Шадраха, Мешаха та Авед-Него. Але тут сталося диво:

«Тоді цар Навуходоносор здивувався, і поспішно встав, заговорив та й сказав до своїх радників: Чи ж не трьох зв'язаних мужів ми кинули до середини огню? Ті відповіли та й сказали цареві: Певне, царю! Він відповів та й сказав: Таж я бачу чотирьох мужів непов'язаних, що ходять посеред огню, і шкоди їм нема, а вигляд того четвертого подібний до Божого сина! Тоді Навуходоносор наблизився до челюстів палахкотючої огненної печі, заговорив та й

сказав: Шадраху, Мешаху та Авед-Него, раби Його, Бога Всевишнього, вийдіть і прийдіть! Тоді Шадрах, Мешах та Авед-Него вийшли з середини огню. І зібралися сатрапи, заступники, і підсатрапи, і цареві радники, та й побачили тих мужів, що огонь не мав сили над їхнім тілом, і не опалився волос їхньої голови, і їхні плащі не змінилися, і запах огню не ввійшов у них» (Даніїла 3:24–27).

Що ця історія говорить про відвагу цих трьох та їхнє рішення служити Богу за будь-яку ціну? Що вона стверджує про Божу силу та владу допомогти тим, хто Йому служить, пройти випробування та визволити їх від зла?

Який вплив мала вірність Шадраха, Мешаха та Авед-Него на царя та його пізнання великого Бога?

Чим це нагадує те, що відбувається з мусульманами, які стають свідками переслідувань християн за віру?

Яким чином кінець історії про Шадраха, Мешаха та Авед-Него мотивує нас відважно служити Богу за будь-яку ціну?

Помоліться і прочитайте уривок з 2 Тимофію 1:8–12:

«Тож, не соромся засвідчення Господа нашого, ні мене, Його в'язня, але страждай з Євангелією за силою Бога, що нас спас і покликав святим покликом, не за наші діла, але з волі Своєї та з благодаті, що нам дана в Христі Ісусі попереду вічних часів. А тепер об'явилась через з'явлення Спасителя нашого Христа Ісуса, що й смерть зруйнував, і вивів на світло життя та нетління Євангелією, що для неї я був настановлений за проповідника, апостола й учителя. З цієї причини й терплю я оце, але не соромлюсь, бо знаю, в Кого я ввірував та впевнився, що має Він силу заховати на той день заставу мою».

Якщо ви послідовник Ісуса, у вас є святе покликання. Вам довірено життєдайне послання, яке ви зобов'язані проповідувати людям навколо, незалежно від того, як вони на нього реагують. Виділіть час, щоб обміркувати цей уривок, щоб зрозуміти значення кожної фрази і те, що вона означає для вас особисто, у вашому житті та вашому ходінні з Ісусом.

Напишіть невелике свідчення про те, чому вам не соромно служити Господу і чому ви готові страждати заради Євангелія Христового.

Подумайте про те, що у вас із вашими переслідуваними братами та сестрами у Христі одне покликання, а також про те, на які жертви вони йдуть, щоб відповідати цьому покликанню.

Як завдяки тому, що ви дізналися, ви зможете краще, більше, щиріше і вірніше молитися за них?

Заняття 3

РАДІСТЬ

*Блаженні ви будете,
коли люди зненавидять вас,
і коли проженуть вас, і ганьбитимуть,
і знеславлять, як зле, ім'я ваше за Людського Сина.
Радійте того дня й веселіться, нагорода бо ваша
велика на небесах. Бо так само чинили
пророкам батьки їхні.*

Луки 6:22–23

Початок заняття

Коли ми підбираємо слова, щоб описати нашу переслідувану сім'ю у Христі, слово «радість» — не на першому місці в нашому списку. Однак радість — одна з найдивовижніших якостей, які ми спостерігаємо у багатьох послідовників Ісуса, що зазнають гонінь. І це не повинно нас дивувати. Зрештою, Біблія розповідає про те, що Ісус з радістю пішов на хрест, бо знав, що Його жертва дозволить нам здобути вічне життя. Ісус також учив радіти і Своїх послідовників, коли їх ненавидять і з ними погано поводяться через їхню віру.

Радість у житті християнина — це свідчення того, що в ньому діє Дух Божий. Звичайно, наші брати й сестри по вірі воліли б не страждати, та й нам їхні страждання завдають душевного болю. Однак радіти, зазнаючи переслідувань, можливо, тому що страждання за віру в Христа — це набагато більше, ніж біль та муки. Радіти тому, що ми зазнаємо гонінь, — значить брати участь у викупній роботі Бога на землі й сподіватися на славу вічність із Ним! Якщо наша радість залежить від комфорту та сприятливих життєвих обставин, у нас будуть серйозні неприємності, коли прийдуть гоніння. Біблія вчить нас зосереджуватися на реальності, яка перевершує

наші обставини: «Отож, коли ви воскресли з Христом, то шукайте того, що вгорі, де сидить Христос по Божій правиці. Думайте про те, що вгорі, а не про те, що на землі» (До Колосян 3:1–2).

Зосередження уваги на Христі та на тому, що нас чекає у вічності, наповнює нас нестримною радістю, навіть коли земного приводу радіти зовсім немає. Давайте ж, разом із нашими переслідуваними братами та сестрами у Христі, бачити мету свого життя в Бозі, навіть посеред відчайдушно складних обставин.

Молитва

«Дорогий Небесний Батьку, нам нелегко зрозуміти зв'язок між радістю та переслідуваннями. У нашому розумінні ці слова нечасто стоять поряд. І все ж ми бачимо радість в очах наших переслідуваних братів і сестер, навіть коли вони зазнають мученицьких, нестерпних переслідувань. Господи, відкрий наші серця і розум, щоб осягнути всю глибину Твоєї любові до нас і пізнати істину вічної надії на спасіння, яке Ти дав нам через Ісуса Христа. Навчи нас жити в радості та вдячності за спасіння, незважаючи ні на що, в яких би обставинах ми не опинилися. Ми молимося у дорогоцінне ім'я Ісуса Христа. Амінь».

Відеодослідження

Нотатки до відео

- «Наверніться в іслам або ми заберемо ваших синів!»
- «Я боюся всього».
- Слова Ісуса абсолютно протилежні.
- «Ворог знищує; Ісус дарує життя!»

Обговорення відеоматеріалів

1. Дивлячись на те, як багато переслідуваних християн відважно та з радістю зносять страждання, ми схильні бачити в них супер-героїв, які не відчувають болю. Як інтерв'ю з жінкою з двома синами допомо-

гло вам відчути реальні біль та страждання, яких зазнає наша переслідувана сім'я?

У чому ця жінка реагує на страждання так само, як і ви, і в чому ваші реакції відмінні?

Що ви думаєте про неї та про інших наших одновірців, які стали учасниками величезної людської трагедії, що відбувається на Близькому Сході?

2. Як багатьом із наших переслідуваних братів і сестер, що пережили такі тяжкі втрати, як ця жінка, вдалося повернути у свої серця мир, довіру до Господа та радість у Ньому?

Як ви думаєте, що необхідно для того, щоб відбулася трансформація розпачу в радість?

3. Жорстокість переслідувань, яких зазнає наша християнська сім'я в Сирії та Іраку, шокує. Часто ми навіть до кінця не бачимо повної картини всіх їхніх жертв, поневірянь і страждань. Вони втрачають членів своїх сімей — у деяких випадках усіх до одного. Вони втрачають усе (або майже все) своє майно. У них немає можливості забезпечити себе та свої сім'ї найнеобхіднішим: їжею, притулком, одягом, ліками та освітою. І немає жодної надії на те, що умови їхнього життя коли-небудь стануть кращими. Вони можуть, без перебільшення, сказати: «Усі наші мрії розбиті — наше життя зруйноване».

Коли люди опиняються в таких важких обставинах, яку надію Ісус дає їм, і чому ця надія така важлива для них?

Наскільки важливі наші особисті стосунки з Ісусом, коли ми опиняємося у вкрай складних обставинах?

Що ви переживаєте, коли дізнаєтеся про те, що ваші брати і сестри по вірі, сповнені радості та неослабного бажання вірно служити Ісусу, опиняються в таких складних обставинах?

Що допомагає вам усвідомити приклад нашої переслідуваної сім'ї в плані того, як нам слід жити, знаючи, що Бог вірний, що Він завжди поруч і працює нам на благо, незалежно від нашої життєвої ситуації?

«Іноді ми схильні думати, що сирійські та іракські християни, які живуть в осередках переслідувань, є християнами супер-героями. Однак це зовсім не так. Вони такі ж, як і ми. Щодня вони не одягають плащ супер-героїв. Це Бог дає їм сміливість і відвагу продовжувати з радістю проповідувати Євангеліє. Мене неймовірно надихає те, що мені також не потрібно бути християнкою супер-героем, щоб проповідувати Євангеліє».

Олів С.

Вивчення погляду Біблії

Глибоку тривогу викликає глибина жорстокості та ненависті, які бойовики ІДІЛ та інші ісламські екстремісти відчують до наших братів і сестер у Христі (а також до всіх тих, хто не підкоряється ісламським законам). Очевидно, що ворог Бога та Його народу наполегливо працює, щоб скалічити й зруйнувати їхню довіру до Бога, мир у їхніх серцях та радість їхніх стосунків із Богом. Однак цей ворог не має влади над Ісусом, нашим Спасителем. Ісус уже переміг його. Господь дав Своїм послідовникам Свій Дух і Своє Слово, щоб ми могли твердо стояти в Ньому й відчувати радість від спасіння, незалежно від обставин, у яких ми перебуваємо.

1. Що Ісус хоче, щоб ми відчули в наших стосунках із Ним, і як це можливо? «Як Отець полюбив Мене, так і Я полюбив вас. Перебувайте в любові Моїй! Якщо будете ви зберігати Мої заповіді, то в любові Моїй перебуватимете, як і Я зберіг Заповіді Свого Отця, і перебуваю в любові Його. Це Я вам говорив, щоб радість Моя була в вас, і щоб повна була ваша радість!» (Івана 15:9–11).

2. З людської точки зору, життя — це здобуток, він має бути приємним і забезпеченим. Натомість у Посланні до Римлян 14:17 написано: «Бо Царство Боже не пожива й питво, але праведність, і мир, і радість у Дусі Святій».

Як ви думаєте, яку розраду та підбадьорення приносить цей вірш нашим переслідуваним братам і сестрам, які втратили все, що з людської точки зору є цінним у житті?

Коли ви дивилися цей відеосюжет, чи помітили ви, як саме наша переслідувана сім'я у Христі втілює в життя цінності Царства Божого?

3. У листі підбадьорення християнам у Колосах Павло не писав, що молитесь, аби вони були щасливими, жили в комфорті та всі їхні потреби були задоволені: «Через це то й ми з того дня, як почули, не перестаємо молитись за вас та просити, щоб для пізнання волі Його були ви наповнені всякою мудрістю й розумом духовним, щоб ви поводитися належно щодо Господа в усякому догодженні, в усякому доброму ділі приносячи плід і зростаючи в пізнанні Бога, зміцнюючись усякою силою за могутністю слави Його для всякої витривалості й довготерпіння з радістю» (Колосян 1:9–11).

Про що молився Павло замість матеріального комфорту?

Чому те, про що молився апостол, є важливим для християн, які зазнають гонінь за віру?

Згадайте переслідуваних християн, з якими ви познайомилися у цьому сюжеті. Що з того, про що молився Павло, вони демонструють, будучи так сильно віддані Христу?

4. Другий лист Павла до християн у Коринті змальовує картину страждань за Ісуса, коли Він відчуває сильний біль і муки, але при цьому не втрачає надії та радості.

а) Зверніть увагу на слова з 2 Послання до Коринтян 4:7–11: «А ми маємо скарб цей у посудинах глиняних, щоб велич сили була Божа, а не від нас. У всьому нас тиснуть, та не потиснені ми; ми в важких обставинах, але не впадаємо в розпач. Переслідують нас, але ми не полишені; ми повалені, та не погублені. Ми завсіди носимо в тілі мертваість Ісусову, щоб з'явилося в нашому тілі й життя Ісусове. Бо завсіди нас, що живемо, віддають на смерть за Ісуса, щоб з'явилося Ісусове в нашому смертельному тілі».

Яким чином наші переслідувані брати і сестри демонструють скарб віри в Ісуса так, як це описує Павло?

Що ви думаєте про їх вірність?

б) У 2 Посланні до Коринтян 6:8–10 Павло продовжує наголошувати на темі крайніх контрастів: «...через славу й безчестя, через ганьбу й хвалу, як обманці, але ми правдиві; як незнані, та познані, як умираючі, та ось ми живі; як карані, та не забиті; як сумні, але завжди веселі; як убогі, але багатьох ми збагачуємо; як ті, що нічого не мають, але всім володіємо».

Наскільки добре цей уривок описує обставини та вірність нашої переслідуваної християнської сім'ї?

Що ви зрозуміли з цього уривка та прикладу наших гнаних братів і сестер про те, як залишатися вірним Ісусу у важких життєвих обставинах?

5. Бог діє і в наш час серед великих потрясінь, лих і гонінь, продовжуючи дарувати спасіння тим, хто загруз у гріху. Яким чином, на вашу думку, наші брати й сестри з переслідуваної церкви переживають вірші з 1 Послання до Солунян 1:5–6? «Бо наша Євангелія не була для вас тільки у слові, а й у силі, і в Дусі Святім, і з великим упевненням, як знаєте ви, які ми були поміж вами для вас. І ви стали наслідувачі нам і Господеві, слово прийнявши в великому утискові з радістю Духа Святого».

«Ця війна — як ніж у серці Церкви. Жодна людина не витримає таких страждань. Але Бог — з нами. Я бачу Христа посеред темряви».

Помічник «Голосу мучеників» в Сирії

Наша відповідь

Радість у Господі є життєдайним даром і могутньою зброєю в руках віруючих, які готові зазнавати гонінь і відмовитися від усього, щоб любити Ісуса, нашого Спасителя, служити і слухатися Йому. Впевненість в постійній присутності з нами Бога, віра в те, що Він виконує Свою роботу через нас, і в те, що ми проведемо вічність із Ним, замінюють розпач надією. Життя в радості нашого Господа перемагає ворога, який приходить, «щоб вкрасти, вбити й занапастити».

Куди б апостол Павло не йшов проповідувати Євангелію, його скрізь переслідували — били, ув'язнювали і, зрештою, вбили. Однак, більш дивовижною, ніж витривалість і терпіння Павла, була радість, яку він відчував у часи найжорстокіших страждань. У 2 Посланні до Коринтян 7:4–5 він писав:

«...я повний потіхи, збагачаюся радістю при всякому нашому горі.

...тіло наше не мало спочинку ніякого, у всьому бідуючи: назовні бої, страхіття всередині».

У тому ж дусі вірності, послуху та радості Петро та інші апостоли продовжували проповідувати Добру Новину про Ісуса, навіть коли їм забороняли це робити. Як вони реагували на ув'язнення та побиття? Коли їх відпустили із Синедріону, вони пішли, «радіючи, що сподобились прийняти зневагу за Ймення Господа Ісуса» (Дії Апостолів 5:41).

Яким чином наші переслідувані брати і сестри продовжують з радістю демонструвати апостольський приклад віри та вірності?

Як їхній приклад допомагає вам по-новому відчути радість серед випробувань?

Кожен, хто йде за Ісусом, є учасником тих, хто страждає за Його ім'я. Послання до Євреїв 10:32–34 нагадує нам про цю єдність з нашої переслідуваної сім'єю:

«Згадайте ж про перші дні ваші, як ви просвітилися й витерпіли запеклу боротьбу страждань. Ви були то видовищем зневаги й знущання, то були учасниками тих, що жили так. Ви бо страждали й з ув'язненими, і грабунок свого майна прийняли з потіхою, відаючи, що маєте в небі для себе майно неминуще та краще».

Який вплив зробили на вас віруючі, про яких ви дізналися у цьому відео-сюжеті? Як ви оцінюєте обставини, в яких ви живете? Розкажіть про те, як ви оцінюєте свої стосунки з Ісусом і чи відчуваєте радість від них?

Для кожного з нас — величезна честь виявити співчуття до наших братів і сестер по вірі, які зазнають жахить переслідувань. Яким чином ви хотіли б стати їхнім співучасником і помічником?

Пророк Авакум знав, що попереду будуть відчайдушні часи і людям доведеться пережити важкі, лянні та болісні обставини.

«Коли б фігове дерево не зацвіло, і не було б урожаю в виноградниках, обманило зайняття оливкою, а поле їжі не вродило б, позникала отара з кошари і не стало б в оборах худоби, то я Господом тішитись буду й тоді, радітиму Богом спасіння свого!» (Авакум 3:17–18).

Який вирішальний вибір зробив Авакум щодо майбутнього?

Чому віруючі мають робити такий самий важливий вибір сьогодні, особливо щодо гонінь?

Заклучна молитва

Давайте в єдності схилимо серця перед Богом і помолимося за переслідуване Тіло Христове. Почнемо нашу молитву разом, а потім продовжимо молитись поокремо.

«Дорогий Господь, ми стоїмо перед Тобою в духовній бідності й потребуємо Твоєї присутності, Твоєї сили та Твоєї радості. Нехай будемо ми вірні Тобі та вдячні за те, що ніщо не може позбавити нас радості, яка перемагає ворога, що приходить «вкрасти, вбити й занапастити». [Молитви групи]. Дякуємо за честь клопотати перед Тобою за нашу страждаючу сім'ю у Христі, яка ризикує всім, щоб славити Твоє ім'я та проповідувати Добру Новину про Ісуса словом і ділом. Допоможи нам завжди бути вірними Тобі. [Молитви групи]. В ім'я Ісуса ми молимося. Амінь».

Наступні кроки

Відновлення нашої радості в Господі

Усіх нас часом долають негаразди та смуток, а зло погрожує викрасти нашу радість. У такі часи потужним інструментом, що допомагає зосередитися на тому, що істинне, незмінне і що дає життя, є Слово Боже. Коли труднощі, з якими ми стикаємося, занурюють нас у зневіру та розчарування, Слово Боже нагадує про істину та допомагає повернути радість.

Щоб нагадати собі про те, звідки приходить наша радість і що дозволяє нам радіти за будь-яких обставин, прочитайте та поміркуйте над наступними уривками зі Святого Письма. Моліться за себе, за своїх близьких, які переживають важкі часи, а також за наших переслідуваних братів і сестер у Христі, радість яких намагається викрасти ворог.

Улюблені, не дивуйтеся огневі, що вам посилається на випробовування, немов би чужому випадку для вас. Але через те, що берете ви участь у Христових стражданнях, то тіштеся, щоб і в з'явленні слави Його раділи ви й звеселялись» (1 Петра 4:12–13).

Уявляю я Господа перед собою постійно,
бо Він по правиці моїй,
й я не буду захитаний!

Через те моє серце радіє та дух веселиться,

і тіло моє спочиває безпечно!
Бо Ти не опустиш моєї душі до шеолу,
не попустиш Своєму святому побачити тління!

Дорогу життя Ти покажеш мені:
радість велика з Тобою,
завжди блаженство в правиці Твоїй!» (Псалом 16:8–11).

«А всі, хто надію на Тебе складають,
хай тішаться, будуть вічно співати вони,
і будуть радіти Тобою,
хто любить ім'я Твоє!» (Псалом 5:11).

«Отож, виправдавшись вірою, майте мир із Богом через
Господа нашого Ісуса Христа, через Якого ми вірою одержали
доступ до тієї благодаті, що в ній стоїмо, і хвалимось
надією слави Божої.» (Римлянам 5:1–2).

Багато хворіб на безбожного,
хто ж надію свою покладає на Господа
того милість оточує!
Веселітесь у Господі, і тіштеся, праведні,
і співайте із радістю, всі щиросерді!» (Псалом 32:10–11).

«Бог же надії нехай вас наповнить усякою радістю й
миром у вірі, щоб ви збагатились надією, силою Духа
Святого!» (Римлянам 15:13).

Заняття 4

ВИТРИВАЛІСТЬ

*І за Ім'я Моє будуть усі вас ненавидіти.
А хто витерпить аж до кінця,
той буде спасений!*

Марка 13:13

Початок заняття

Щодня у християнських громадах Іраку та інших країн, контрольованих ісламськими екстремістами, послідовники Ісуса платять високу ціну за свою наполегливість і стійкість у вірі. Вони стикаються з найжорстокішою ворожістю, переживають величезні поневіряння, нещадні напади та немислимі втрати, бо відмовляються зректися Ісуса. Вони непохитно вірні своєму Господу та Спасителю і, незважаючи на тиск гонителів, невпинно працюють, щоб досягти тієї мети, яку Він поставив у їхньому житті.

Служити Ісусу Христу в цих місцях — означає протистояти жорсткому тиску та страждати. Ці християни нагадують людину, яка йде проти сильного вітру або пливе проти стрімкої течії. А це неможливо довго робити власними силами. Ісус знав, з чим Його послідовники зіткнуться в майбутньому, тому навчав Своїх учнів, наскільки важливо для них підтримувати з Ним живі стосунки. Він сказав: «Перебувайте в Мені, а Я в вас! Як та вітка не може вродити плоду сама з себе, коли не позостанеться на виноградні, так і ви, як в Мені перебувати не будете. Я Виноградина, ви галуззя! Хто в Мені перебуває, а Я в ньому, той рясно зароджує, бо без Мене нічого чинити не можете ви» (Івана 15:4–5). Якщо ми хочемо бути послідовниками Ісуса, які наполегливо служать своєму Господу, ми теж повинні постійно перебувати в Ньому та спиратися на Його Слово і характер. Нам необхідно неухильно триматися Ісуса і ставати все ближче й ближче до Нього в міру того, як ми вчимося жити вірою.

Переслідувані християни, з якими ми сьогодні познайомимося, кинуть нам виклик, а їхні свідчення спонукатимуть у нас бажання разом із ними стати на захист своєї віри в Бога, слухняно і з наполегливістю досягати Його мети в нашому житті — будь-якою ціною. Глибина їхніх взаємин з Господом та Спасителем дає їм сили бути стійкими — «біжим з терпеливістю до боротьби, яка перед нами» (До Євреїв 12:1). Отож, звернімо пильну увагу на цих вірних дітей Божих, чий приклад віри, завзяття та глибоких взаємовідносин з Господом і Спасителем глибоко торкнеться наших сердець.

Молитва

«Дорогий Господь, ми постаємо перед Тобою, прагнучи більше дізнатися про нашу переслідувану сім'ю у Христі та навчитися з витривалістю ходити Твоїми дорогами. Направляй нас і дій у наших серцях, коли ми будемо дивитися відеосюжет, вникати у Твоє Слово і дізнаватися, як Ти бажаєш, щоб ми реагували на випробування. Ми дякуємо Тобі за Твою вірність і за те, що Ти даєш нам усе необхідне для життя, а також сили, щоб продовжувати служити Тобі. Ми вдячні за цю можливість зібратися разом, не відчуючи загрози бути заарештованими, підданими тортурам чи вбитими, як багато членів нашої переслідуваної родини в Господі. Ми молимося в Ім'я Ісуса. Амінь».

Відеодослідження

Нотатки до відео

- Звичайні люди в екстремальних умовах.
- З усіх сил намагаючись вижити в невідомості.
- Присутність Ісуса, що змінює життя.
- Сили бути витривалими до кінця.

Обговорення відеоматеріалів

1. Деякі з тих, кого ми бачили в цьому відеосюжеті, є пасторами, решта — рядові члени церкви, які ходили на навчання або на роботу, дбали про

свої сім'ї, коли в їхнє життя раптово увірвалися жорстокі переслідування і докорінно змінили його.

Як ви вважаєте, наскільки вони були «готові» до того, що з ними сталося, і про що їхній досвід змушує вас задуматися щодо вашої особистої відданості Христу? Що потрібно, щоб залишатися вірним Йому, навіть зазнаючи жорстоких гонінь?

Ці християни знають про гоніння та страждання не з чуток. Вони знають їх уже давно і знають, що скоро це не закінчиться. Як той факт, що криза, яку вони переживають, є довгостроковою, а не тимчасовою, впливає на ваше ставлення до їхньої віри, їхньої відданості Ісусу та до їхніх матеріальних і духовних потреб?

2. З якими труднощами ви стикалися в часи потрясінь у своєму житті і що, на вашу думку, було б для вас найважче, якби ви опинилися в такій самій ситуації і не знали, чи живі ваші близькі; або якби вас схопили бойовики; або якби ви та ваша родина голодували й не мали притулку?

Як би ви почувалися, якби зазнали погроз і втратили близьких та все майно подібно до того, як це сталося з нашими братами й сестрами у Христі?

Що наші переслідувані брати і сестри допомогли вам зрозуміти щодо того, що означає покладатися на Бога, виявляти витривалість у вірі тощо?

3. Наша переслідувана християнська сім'я виявляє витривалість не лише в плані виживання у важких обставинах, але й силу волі працювати духовно. Як вони зміцнюються у своїх стосунках і вірі в Ісуса Христа?

4. Двоє з опитаних у цьому відеосюжеті проявили неймовірну витривалість, проте опинилися на волосині від смерті: Сафван, який був смертельно поранений, і Бан, яка намагалася вкоротити собі віку.

Що зробили для них люди, які дізналися про їхнє відчайдушне становище, і що зробив для них Бог?

Як втручання Бога змінило їх та їхнє життя?

Чи змусив вас цей відеосюжет замислитися про важливість надання допомоги нашій переслідуваній сім'ї у Христі?

Витривалість іракських християн

Починаючи з 2003 року, понад дві третини з 1,5-мільйонного християнського населення Іраку були змушені втекти, емігрували або були вбиті. Багато сімей втратили близьких. Деякі люди на власні очі бачили смерть рідних і поховали їх власноруч. Деякі ж не знають напевно, чи мертві їхні близькі, чи живі; вони просто зникли. Такі втрати дуже важко пережити, проте наші брати й сестри виявляють незвичайну витривалість у вірі.

Наприклад, батько, брати та сестра Інаама Ішо Поулоса жили в Каракоші. Зараз вони оселилися в порожньому офісі в Ербілі. Вони знають, що трапилося з їхньою улюбленою донькою та сестрою. У день своїх заручин 36-річна жінка і двоє сусідських дітей були вбиті з міномета бойовиками ІДІЛ.

Сім'я Інаама визнає, що її трагічна смерть не була марною. Мінометний обстріл дав початок масовій втечі з міста, яка, за словами сестри Інаама, «розпочалася якраз вчасно. Її смерть врятувала життя тисяч людей». Багато жінок, які інакше потрапили б у полон до бойовиків ІДІЛ, встигли втекти.

Після того мінометного обстрілу по всій Ніневійській рівнині задзвонили церковні дзвони, попереджаючи людей про біду. Після тієї ночі масової втечі християн церковні дзвони замовкли, вперше за шістнадцять століть.

Однак, наші брати й сестри християни не здалися. Абуна Мазен Ішоа, який раніше був пастором церкви в Каракоші, не знає, чи зможе він коли-небудь повернутися до рідного міста. Ще до захоплення північного Іраку бойовиками ІДІЛ ісламські екстремісти викрали його і тримали в полоні протягом тижня. Вони зарізали його батька та братів у їхньому власному домі. Незважаючи на лиха, які спіткали його народ, Абуна вірить, що Бог діє

і влаштує їхній шлях. Наразі Абуна надає духовну підтримку переміщеним християнам, що розбили табір в Ербілі. «Поза всяким сумнівом, — говорить він, — християнство в Іраку все одно залишиться!»

Вивчення погляду Біблії

Наша християнська сім'я у Христі, що живе в мусульманському світі, вже довгий час з витривалістю переносить гоніння та працює над розбудовою Царства Божого. У деяких районах переслідування мають переважно соціальний або економічний характер — відмова у правосудді чи працевлаштуванні, позбавлення доступу до житла або можливостей здобуття освіти. В інших — ісламські екстремісти вільно і безкарно скоюють напади, викрадення та вбивства християн. А наші брати й сестри у Христі демонструють світові, що означає стійко та з витривалістю переносити гоніння.

Ще більш дивовижним є їхнє прагнення брати участь у духовній битві. Вони не сидять осторонь, тихо очікуючи, поки обставини їхнього життя стануть кращими. Навпаки, вони готові служити Богу та проповідувати Добру Новину тим, хто все ще живе в духовній темряві. Давайте подивимося, що сказано в Біблії про те, що допомагає послідовникам Ісуса виявляти витривалість і продовжувати невтомно працювати для Господа.

1. Ісуса переслідували і, зрештою, вбили за те, що Він ніс Добру Новину світові, в якому жив. Він сказав: «Я дорога, і правда, і життя» (Івана 14:6). Ще Він сказав: «Поправді, поправді кажу вам: Хто слухає слова Мого, і вірує в Того, Хто послав Мене, життя вічне той має, і на суд не приходить, але перейшов він від смерти в життя» (Івана 5:24).

Чи вважаємо ми насправді, що Добра Новина Ісуса Христа дарує людям життя вічне? І наскільки серйозно ми присвячуємо себе праці благовістя?

Як наше ставлення до Доброї Новини впливає на нашу присвяту справі благовістя та жагу проповідувати Євангеліє оточуючим?

2. Один із прикладів того, як апостоли терпіли переслідування та з ентузіазмом продовжували благовістити, можна знайти в Книзі Дії Апостолів 5:17–21: «А первосвященик, уставши, та й усі, хто був із ним, хто належав до саддукейської єресі, переповнилися заздрощами, і руки наклали вони на апостолів, і до в'язниці громадської вкинули їх. Але Ангел Господній вночі відчинив для них двері в'язничні, і, вивівши їх, проказав: Ідіть, і, ставши, говоріть до народу у храмі всі слова цього життя. Як це вчули вони, то в храм рано ввійшли і навчали. А первосвященик і ті, хто був із ним, прийшовши, скликали синедріон і всіх старших з Ізраїлевих синів. І послали в в'язницю, щоб їх привели».

Яке переконання в серцях і умах апостолів було важливішим, ніж загроза гонінь?

Наскільки важливим, як ми бачимо з відеосюжету, це переконання є в серцях і умах наших братів і сестер, які служать особам, переміщеним унаслідок наступу ісламських екстремістів?

3. Переслідуваням християнам нелегко виявляти витривалість та здобувати духовні перемоги, постійно переживаючи непевність у майбутньому і повсякденні життєві труднощі. Однак на прикладі нашої християнської сім'ї у Христі ми бачимо, що для нас, послідовників Ісуса Христа, незалежно від обставин, необхідно бути духовно плідними та мати близькі стосунки з Богом, а також виконувати заповідь Христа: «Перебувайте в Мені, а Я в вас! Як та вітка не може вродити плоду сама з себе, коли не позостанеться на виноградині, так і ви, як в Мені перебувати не будете. Я Виноградина, ви галуззя! Хто в Мені перебуває, а Я в ньому, той рясно зароджує, бо без Мене нічого чинити не можете ви» (Івана 15:4–5).

4. У своїх настановах та підбадьорливих листах до ранніх церков апостол Павло використовував спортивну лексику того часу, щоб описати спосіб мислення, необхідний для духовної витривалості. Подивімося, як його на-

станови можуть допомогти нам на шляху до виконання Божого задуму для нашого власного життя.

а) «Тож і ми, мавши навколо себе велику таку хмару свідків, скиньмо всякий тягар та гріх, що обплутує нас, та й біжім з терпеливістю до боротьби, яка перед нами, дивлячись на Ісуса, на Начальника й Виконавця віри, що замість радості, яка була перед Ним, перетерпів хреста, не звертавши уваги на сором, і сів по правиці престолу Божого» (До Євреїв 12:1–2).

На чому нам необхідно зосередитися, якщо ми хочемо «бігти з терпеливістю до боротьби», і чому?

б) «Хіба ви не знаєте, що ті, хто на перегонах біжить, усі біжать, але нагороду приймає один? Біжіть так, щоб одержали ви! І кожен змагун від усього стримується; вони ж щоб тлінний прийняти вінок, але ми щоб нетлінний. Тож біжу я не так, немов на непевне, борюся не так, немов би повітря б'ючи. Але вмертвляю й неволю я тіло своє, щоб, звіщаючи іншим, не стати самому негідним.» (1 до Коринтян 9:24–27).

Які духовні дисципліни, на вашу думку, необхідні для підтримання самоконтролю, щоб ми отримали «вінок нетлінний»?

в) «Браття, я себе не вважаю, що я досягнув. Та тільки, забуваючи те, що позаду, і спішачи до того, що попереду, я женусь до мети за нагородою високого поклику Божого в Христі Ісусі» (До Филип'ян 3:13–14).

Наскільки старанно ми готові працювати, виявляти витривалість до кінця?

5. Яку впевненість ми маємо, коли ділимося життєдайною звісткою Ісуса Христа з тими, хто не знає Його, і чому ця впевненість така важлива для нас?

«Отож, брати любі мої, будьте міцні, непохитні, збагачуйтесь завжди в Господньому ділі, знаючи, що ваша праця не марнотна у Господі!» (1 до Коринтян 15:58).

6. Немає жодних сумнівів у тому, що апостол Павло зазнав нещадних гонінь і, попри це, усе ж залишався вірним слугою Господа. У своєму завершальному листі до Тимофія, свого співробітника в служінні, Павло писав: «Бо я вже за жертву стаю, і час відходу мого вже настав. Я змагався добрим змагом, свій біг закінчив, віру зберіг. Наостанку мені призначається вінок праведности, якого мені того дня дасть Господь, Суддя праведний; і не тільки мені, але й усім, хто прихід Його полюбив» (2 Тимофію 4:6–8).

Який приклад такої духовної витривалості подає нам наша переслідувана сім'я в Іраку?

Яким чином їх приклад спонукає нас виявляти вірність та витривалість?

«Християни — це корінь Іраку. Нам потрібно свідчити про любов Ісуса всім. Якщо й є місце, де немає любові Ісуса, то це дуже темне місце, і там немає ні спокою, ні надії».

Ліна, Ірак

Наша відповідь

Швидкий ріст ІДІЛ (Ісламська держава Іраку і Леванту), що розпочався у 2014 році, безумовно, загострив гоніння, яких зазнають наші брати і сестри в Сирії та Іраку, до масових і безпрецедентних масштабів. І тому немає причин очікувати швидкого припинення їхніх страждань. Однак для нас — величезне благословення, надія та підбадьорення в тому, як вони з витривалістю зносять страждання. Оскільки ці віруючі — наша сім'я і наші співслужителі Богові, ми повинні запитати себе, яка наша роль у їхній підтримці та служінні їм і разом із ними. У Книзі Дії Апостолів 11:19–23 описана ситуація, схожа на ту, яка має місце в наш час в Іраку та Сирії:

«А ті, хто розпорошився від переслідування, що знялося було через Степана, перейшли навіть до Фінікії, і Кіпру, і Антіохії, не звістуючи слова нікому, крім юдеїв. А між ними були мужі деякі з Кіпру та з Кірінеї, що до Антіохії прийшли, і промовляли й до греків, благовістячи про Господа Ісуса. І Господня рука була з ними; і велике число їх увірувало, і навернулось до Господа! І вістка про них досягла до вух єрусалимської Церкви, і до Антіохії послали Варнаву. А він, як прийшов і благодать Божу побачив, звеселився, і всіх став просити, щоб серцем рішучим трималися Господа».

У чому ситуація, в якій опинилися перші християни, була схожа на те, що відбувається серед християнських біженців, вигнаних зі своїх домівок наступом ІДІЛ?

Як і за часів ранньої церкви, багато з тих, кого переслідують у наш час, витривало виконують свою місію віри, мужньо проголошуючи Євангеліє Ісуса Христа. Кому сьогодні переслідувані віруючі несуть Євангеліє?

Який крок віри ви зробите, дізнавшись про їхню віру та вірність у справі проголошення Євангелія?

Апостол Павло був готовий заплатити будь-яку ціну, щоб виявити послух Христу та проповідувати Євангеліє. Він знав, що Бог дасть сил, щоб усе витерпіти. Проте в Посланні до Филип'ян 4:11–14 ми бачимо, як багато значила для нього підтримка родини у Христі: «Не за нестатком кажу, бо навчився я бути задоволеним із того, що маю. Умію я й бути в упокоренні, умію бути й у достатку. Я привчився до всього й у всім: насичатися й голод терпіти, мати достаток і бути в недостатчі. Я все можу в Тім, Хто мене підкріплює, в Ісусі Христі. Тож ви добре зробили, що участь узяли в моїм горі».

Як ви гадаєте, що значить для наших переслідуваних братів і сестер по вірі знати, що християни з вільної церкви пам'ятають про них?

Яким чином ви готові розділити їхній тягар і продемонструвати Боже милосердя щодо них, підтримуючи їх та служачи їм?

Ми завжди можемо молитися про фізичні потреби — захист та забезпечення — нашої переслідуваної сім'ї у Христі, але іноді буває важко знати, як молитися про їхні духовні потреби — про їхню віру та служіння. Послання до Колосян 1:9–14 допомагає нам правильно молитися про наших братів і сестер, які зазнають гонінь:

«Через це то й ми з того дня, як почули, не перестаємо молитись за вас та просити, щоб для пізнання волі Його були ви наповнені всякою мудрістю й розумом духовним, щоб ви поводитися належно щодо Господа в усякому догодженні, в усякому доброму ділі приносячи плід і зростаючи в пізнанні Бога, зміцнюючись усякою силою за могутістю слави Його для всякої витривалості й довготерпіння з радістю, дякуючи Отцеві, що вчинив нас достойними участі в спадщині святих у світлі, що визволив нас із влади темряви й переставив нас до Царства Свого улюбленого Сина, в Якім маємо відкуплення і прощення гріхів».

Відповідно до цього уривка, про які конкретні потреби наших переслідуваних братів і сестер в Іраку ми можемо молитися?

Як наші молитви можуть допомогти їм у житті та служінні?

Наскільки серйозно ви готові докладати зусиль за них та їхнє служіння в молитві, і як ще ви могли б підтримати їх та взяти участь у роботі, яку Бог виконує через них?

Заключна молитва

Давайте завершимо наше заняття спільної молитвою.

«Ми дякуємо Тобі, Господи Ісусе, за те, що наші брати й сестри у Христі, які з витривалістю зносять гоніння за віру, ставлять Тебе на перше місце в житті. Ми дякуємо Тобі за те, що, якими б важкими, болісними та невизначеними не були обставини, в яких вони опинилися, вони готові відмовитися від усього, щоб проголосити Тебе своїм Спасителем і Господом. Благослови їх Своєю присутністю та забезпеч усім необхідним для життя і служіння. Захисти їх від тих, хто хоче змусити їх замовкнути. Відкрий наші серця і дай нам непереборне бажання заступатися за них у молитві, підтримувати та підбадьорювати їх, а також знання, як це робити найбільш ефективно. І, Господи, які б гоніння не чекали на нас попереду, допоможи нам бути вірними і завжди готовими обрати Тебе і витерпіти до кінця. Ми молимося у Твоє дорогоцінне ім'я. Амінь».

Наступні кроки

Виховання витривалості

Неможливо власними силами бути жертівними та витривалими серед гонінь з відвагою, вірою, у радості та прощенні. Єдиний спосіб долати негаразди і бути плідним у виконанні Божої мети для нашого життя — це мати живі та близькі стосунки з Ісусом Христом. А щоб мати такі стосунки, нам необхідно глибоко вкорінитися в Слові Божому і в тому, що воно говорить про характер Бога та християнське вчення.

Біблія навчає нас, як зберігати витривалість у вірі протягом тривалого часу. Вона допомагає нам пізнати характер Бога і наблизитися до Нього в наших стосунках з Ним. Вона є надійним керівництвом у тому, як жити в послуху, і навчає нас приносити Йому славу. Вона вчить нас розрізняти, що від Бога і, отже, цінне для нас, а що — ні. Вона дає надію на майбутнє. Читаючи наступні уривки з Біблії, подумайте не лише про те, як наша переслідувана родина у Христі практикує все це, але й про те, як ви самі можете це робити.

Учень Петро був палким послідовником Ісуса. Він на власному гіркому досвіді дізнався, чого варта вірність Ісусу під час небезпеки. (Петро зрікся Ісуса в ніч, коли Він був виданий.) У 2 Посланні Петра 1:5–10 ми читаємо:

«Тому докладіть до цього всю пильність, і покажіть у вашій вірі чесноту, а в чесноті пізнання, а в пізнанні стримання, а в стриманні терпеливість, а в терпеливості благочестя, а в благочесті братерство, а в братерстві любов. Бо коли це в вас є та примножується, то воно зробить вас нелінивими, ані безплідними для пізнання Господа нашого Ісуса Христа. А хто цього не має, той сліпий, короткозорий, він забув про очищення з своїх давніх гріхів. Тому, браття, тим більше дбайте чинити міцним своє покликання та вибрання, бо, роблячи так, ви ніколи не спіткнетесь.».

Який буде результат, якщо ми розвинемо в собі якості, описані Петром?

Наскільки сильно ви прагнете, щоб обітниця про плідне життя в Ісусі здійснилася у вас, і які кроки ви готові зробити, щоб втілити це?

Дивовижні якості, які ми бачимо в багатьох наших переслідуваних братах і сестрах у Христі, — їхня витривалість і радість, оскільки вони прагнуть виконати покликання Бога і нести звістку про спасіння людям, які її так потребують. Які трудівники, за словами Тита, потрібні Богові для виконання Його роботи? І як же нам стати такими?

«Бо з'явилася Божа благодать, що спасає всіх людей, і навчає нас, щоб ми, відцуравшись безбожності та світських пожадливоростей, жили помірковано та праведно, і побожно в теперішнім віці, і чекали блаженної надії та з'явлення слави великого Бога й Спаси нашого Христа Ісуса, що Самого Себе дав за нас, щоб нас визволити від усякого беззаконства та очистити Собі людей вибраних, у добрих ділах запопадливих» (До Тита 2:11–14).

Усі ми народжені в гріху, і ніхто з нас від природи не мав того, що Бог називає «чистим серцем». І все ж Бог викупив нас і покликав служити Йому. Однак, якщо ми хочемо бути витривалими у вірі та стійкими, то повинні прагнути Його праведності: «Стережися молодечих пожадливоростей, тримайся правди, віри, любови, миру з тими, хто Господа кличе від чистого серця» (2 Тимофію 2:22).

Читаючи наступні уривки, подумайте про роботу, яку Бог хоче звершити у вашому серці та у вашому житті. Напишіть для себе, до чого ви повинні прагнути і що слід «відкласти», щоб витривало бути плідним свідком Євангелія. Поміркуйте також про служіння нашої переслідуваної родини у Христі та про те, як швидко можна змусити Євангельську Звістку замовкнути, якщо вони не будуть щиро слухняні Великому Божому Дорученню.

«Благаю вас, любі, як приходьків та подорожніх, щоб ви здержувались від тілесних пожадливоростей, що воюють проти душі» (1 Петра 2:11).

«...щоб відкинути, за першим поступованням, старого чоловіка, який зотліває в звабливих пожадливоростях, та відновлятися духом вашого розуму, і зодягнутися в нового чоловіка, створеного за Богом у справедливості й святості правди» (До Ефесян 4:22–24).

«Отож, умертвіть ваші земні члени: розпусту, нечисть, пристрасть, лиху пожадливість та зажерливість, що вона ідолослуження, бо гнів Божий приходить за них на неслухняних. І ви поміж ними ходили колись, як жили поміж ними. Тепер же відкиньте і ви все оце: гнів, лють, злобу, богозневагу, безсоромні слова з ваших уст. Не кажіть неправди один на одного, якщо скинули з себе людину стародавню з її вчинками, та зодягнулися в нову, що відновлюється для пізнання за образом Створителя її» (До Колосян 3:5–10).

«...і не стосуйтеся до віку цього, але перемініться відновою вашого розуму, щоб пізнати вам, що то є воля Божа, добро, приємність та досконалість» (До Римлян 12:2).

Важливо пам'ятати, що ми витривалі не наодинці. Кожен із нас наполегливо прагне до одного істинного Господа, однієї віри, одного хрещення,

і разом ми старанно проповідуємо Добру Новину про Царство Боже. Тому те, як ми виявляємо витривалість, служимо і працюємо, а також те, як ми ставимося одне до одного, впливає на інших членів нашої родини у Христі. У своєму Посланні до Колосян 3:14–17 Павло закликає нас:

«А над усім тим зодягніться в любов, що вона союз досконалости! І нехай мир Божий панує у ваших серцях, до якого й були ви покликані в одному тілі. І вдячними будьте! Слово Христове нехай пробуває в вас рясно, у всякій премудрості. Навчайте та напоумляйте самих себе! Вдячно співайте у ваших серцях Господеві псалми, гімни, духовні пісні! І все, що тільки робите словом чи ділом, усе робіть у Ім'я Господа Ісуса, дякуючи через Нього Богові й Отцеві».

На основі побаченого у відеосюжеті, розкажіть, що відбувається, коли віруючі виражають любов одне до одного в Тілі Христа, особливо до тих членів, які зазнають гонінь?

Як ви особисто можете «зодягнутися в любов» та підбадьорити й підтримати свою переслідувану сім'ю в Ісусі?

У 1-й Книзі Хронік 16:11 написано: «Пошукуйте Господа й силу Його, лице Його завжди шукайте».

Заняття 5

ПРОЩЕННЯ

*...Терпіть один одного, і прощайте собі,
коли б мав хто на кого оскарження. Як і Христос
вам простив, робіть так і ви.*

До Колосян 3:13

Початок заняття

Травми й насильство, яких наші брати й сестри у Христі зазнають за віру в Ісуса Христа, викликають безліч сильних емоцій. Ми відчуваємо за них біль та обурення. Ми реагуємо на несправедливість з гнівом та обуренням. І Бог розуміє це. Його серце теж засмучене. Його праведний гнів палає. І Він, суверенний Господь Всесвіту, притягне до відповідальності кожного, хто чинить зло.

Але найбільше за все на світі Бог – любить. Він любить Своїх переслідуваних дітей і любить тих, хто їх переслідує. Боже серце сповнене любові та бажання, щоб кожен, хто зневажає послідовників Ісуса, відвернувся від зла й прийняв Його дар прощення та вічного життя.

Як переслідувачі християн пізнають Божу любов до них? Тільки тоді, коли ті самі люди, яких вони переслідують, виявляють до них щиру любов і прощення, демонструючи тим самим сутність Бога, Якому вони служать! Страждаючому християнину нелегко полюбити людину, яка завдала йому такого болю. З людської точки зору таке прощення неприродне і неможливе. Але воно неможливе без втручання Бога в наші серця та уми, без сили, яку Він нам дає.

Ісус наказав усім Своїм послідовникам любити своїх ворогів і благословляти людей, які їх ображають. Коли наші переслідувані брати й сестри у Христі вирішують підкоритися цій заповіді та зростати у своїх стосунках із Богом, Він здійснює в їхніх серцях чудо. Вони починають дивитися на

своїх кривдників очима Бога та знаходять бажання і здатність прощати їх з любов'ю та співчуттям, як це зробив і Ісус, коли Він, помираючи на хресті, молився: «Отче, відпусти їм, бо не знають, що чинять вони» (Луки 23:34).

Переслідувані християни, яких ми побачили в цьому відеосюжеті, виявляють дивовижну любов і прощення до тих, хто їх гнобив та ображав. Незалежно від того, наскільки глибокими були їхні страждання, вони вирішили простити своїх переслідувачів, а не ненавидіти їх, тому що вони знають, що саме цього бажає від них Бог. Вони щиро хочуть, щоб мусульмани знали, що Бог готовий простити їхні гріхи та пропонує їм спасіння через Свого Сина Ісуса. Вони хочуть поділитися з ними Божим даром вічного життя. Чого ж ми можемо навчитися про Божу любов і прощення у нашої переслідуваної сім'ї в Ісусі Христі?

Молитва

«Дорогий Господь, прощати нелегко. Як часто ми відповідаємо на образі гнівом або помстою замість того, щоб дозволити Тобі зцілити наші зранені серця і плекати в собі плід любові та прощення. Ми винні в тому, що прийняли Твоє прощення, а самі не прощаємо тих, хто завдав образи нам. Ми просимо Тебе навчити нас перебувати в Твоїй любові й прощати інших, як Ти прости нас. Нехай наші серця будуть відкриті для того, що Ти хочеш показати нам, коли ми будемо дивитися, як наша переслідувана родина у Христі слідує Твоїм шляхом прощення. Ми молимося в ім'я Ісуса. Амінь».

Відеодослідження

Нотатки до відео

- Переслідувані за віру в Христа.
- Народитися в релігії своєї сім'ї.
- Спроба звести рахунки з життям закінчується здобуттям вічного життя.
- Пізнання Бога любові.
- «...відпусти їм, бо не знають, що чинять».

Обговорення відеоматеріалів

1. Ми, члени вільної церкви, заледве усвідомлюємо ту важливу роль, яку релігія відіграє в культурі Близького Сходу та в ідентичності конкретної людини. Ми також не до кінця розуміємо, наскільки незмінною в цій культурі є релігійна приналежність. Яким чином цей відеосюжет допоміг вам краще зрозуміти природу заворушень, які ісламський екстремізм сьогодні створює в мусульманській культурі – як для тих, хто має намір знищити будь-яку гадану загрозу своїй релігії, так і для тих, хто шокований, виявивши, що іслам – зовсім не такий, яким вони його уявляли?

2. Коли Падіна розповідала, як старанно вона намагалася точно виконувати всі вимоги ісламу, але при цьому почувалася спустошеною, зневіреною та далекою від Аллаха, що ви думали і які почуття переживали?

Що нового її свідчення допомогло вам дізнатися про іслам, чого ви раніше не знали?

Що ви дізналися про те, наскільки важко мусульманину навіть уявити собі, щоб він прийняв іншу релігію?

3. З людської точки зору легко відреагувати на насильство та вбивства, які вчиняють в ім'я Аллаха, гнівом і помстою. Однак із цього відеосюжету ми бачимо в серцях переслідуваних християн зовсім іншу реакцію.

Чи вразило вас те, як сильно наша переслідувана сім'я хоче, щоб їхні гонителі пізнали Ісуса й отримали прощення гріхів та вічне життя?

Що спонукає наших гнаних братів і сестер любити й прощати тих, хто чинить їм зло?

4. Яке враження на вас справляє любов, яку ці християни демонструють стосовно своїх гонителів-мусульман – їхнє щире бажання прощати, розу-

міння того, що ті, хто чинить їм шкоду, не знають, що вони роблять, їхнє прагнення, щоб мусульмани також отримали вічне життя?

Як ви думаєте, чи змогли б ви відреагувати так само, як вони, якби опинилися в аналогічній ситуації? Чому?

Вивчення погляду Біблії

Любов. Співчуття. Доброта. Мир. Прощення. Як нечасто ми відчуваємо це стосовно тих, хто ненавидить і переслідує нас за віру в Ісуса. Однак усі ці слова точно описують почуття наших переслідуваних іракських братів і сестер до їхніх гонителів. Що ж робить можливою таку любов і прощення? Вони починаються з розуміння того, що Біблія говорить про погляди Бога на прощення тих, хто нас переслідує.

1. Прощення — це акт любові, а не природна реакція людини на переслідування. Однак прощення глибоко вкорінене в любові та в характері Бога. Розгляньмо наступні короткі уривки зі Слова Божого:

«...бо Ти, Господи, добрий і вибачливий, і многомилостивий для всіх, хто кличе Тебе!»

(Псалом 86:5).

«Та Ти Бог, що прощаєш, Ти ласкавий та милосердний, довготерпеливий та багатомилостивий, і Ти не покинув їх!»

(Неемії 9:17).

«Коли ми свої гріхи визнаємо, то Він вірний та праведний, щоб гріхи нам простити, та очистити нас від неправди всілякої»

(1 Івана 1:9).

Грунтуючись на цих описах характеру Бога, кого б Він виключив зі Свого списку на отримання прощення?

Як ви думаєте, які Свої якості Бог любові та прощення хоче, щоб наслідували ті, хто йде за Ним?

2. У пророчому псалмі про Ісуса Ісая зображує Людину, Яку уражають, щоб інші могли отримати прощення. Читаючи Книгу пророка Ісаї 53:3–10, 12, думайте не лише про те, що Ісус постраждав за нас, але й про приклад любові, співчуття, самопожертви та прощення, які Він показав нам, щоб ми могли йти за Ним.

«Він погорджений був, Його люди покинули,
страдник, знайомий з хворобами,
і від Якого обличчя ховали, погорджений,
і ми не цінували Його.

Направду ж Він немочі наші узяв і наші болі поніс,
а ми уважали Його за пораненого,
ніби Бог Його вдарив поразами й мучив.

А Він був ранений за наші гріхи,
за наші провини Він мучений був,
кара на Ньому була за наш мир,
Його ж ранами нас uzдоровлено!

Усі ми блудили, немов ті овечки,
розпорошились кожен на власну дорогу,
і на Нього Господь поклав гріх усіх нас!

Він гноблений був та понижуваний,
але уст Своїх не відкривав.

Як ягня був проваджений Він на заклання,
й як овечка перед стриженнями своїми мовчить,
так і Він не відкривав Своїх уст.

Від утиску й суду Він забраний був,
і хто збагне Його рід?

Бо з краю живих Він відірваний був,
за провини Мого народу на смерть Його дано.

І з злочинцями визначили Йому гроба Його,
та Його поховали в багатого,
хоч провини Він не учинив,
і не було в Його устах омани.

Та зволив Господь, щоб побити Його,
щоб муки завдано Йому.
Якщо ж душу Свою покладе Він як жертву за гріх,
то побачить насіння, і житиме довгії дні,
і замір Господній рукою Його буде мати поводження!

Тому то дам уділ Йому між великими,
і з потужними буде ділити здобич за те,
що на смерть віддав душу Свою,
і з злочинцями був порахований,
хоч гріх багатьох Сам носив
і заступавсь за злочинців».

У відповідь на все, що Він перетерпів, навіть на смерть на хресті, Ісус промовив: «Отче, відпусти їм, бо не знають, що чинять вони!» (Луки 23:34).

Що для вас означає готовність Ісуса перенести все це, щоб ми могли отримати прощення?

Яким чином страждання, які переживають наші переслідувані брати і сестри сьогодні, відображають страждання, які переніс за нас Ісус? Наведіть приклади.

Як ви думаєте, який вплив на стосунки переслідуваних християн з Ісусом справляють страждання, які вони зносять так само, як і Він?

Наскільки ми, християни, готові виявляти любов і прощення, які ми отримали від Ісуса, до наших гонителів?

3. Якщо ми хочемо, щоб ті, хто вважає нас своїми ворогами, вірили, що ми любимо і прощаємо їх, наше поводження стосовно них має бути кероване Духом Божим, а не нашими людськими емоціями. У Євангелії від Луки 6:27–36 Ісус навчає нас, як відповідати людям, які вважають послідовників Ісуса своїми ворогами:

«А вам, хто слухає, Я кажу: Любіть своїх ворогів, добро робіть тим, хто ненавидить вас. Благословляйте тих, хто вас проклинає, і моліться за тих, хто кривду вам чинить. Хто вдарить тебе по щоці, підстав йому й другу, а хто хоче плаща твого взяти, не забороняй і сорочки. І кожному, хто в тебе просить подай, а від того, хто твоє забирає, назад не жадай. І як бажаєте, щоб вам люди чинили, так само чиніть їм і ви. А коли любите тих, хто любить вас, яка вам за те ласка? Люблять бо й грішники тих, хто їх любить. І коли добре чините тим, хто добро чинить вам, яка вам за те ласка? Бо те саме і грішники роблять. А коли позичаєте тим, що й від них сподіваєтесь взяти, яка вам за те ласка? Позичають бо й грішники грішникам, щоб одержати стільки ж. Тож любіть своїх ворогів, робіть добро, позичайте, не ждучи нічого назад, і ваша за це нагорода великою буде, і синами Всевишнього станете ви, добрий бо Він до невдячних і злих! Будьте ж милосердні, як і Отець ваш милосердний».

а) Як Ісус хоче, щоб ми ставилися до тих, хто поводить з нами як зі своїми ворогами, і діяли стосовно них?

Перелічіть це та обговоріть, який вплив, на вашу думку, такі ставлення та поведінка можуть справити на людей, які ненавидять нас за те, що ми йдемо за Ісусом.

Наведіть приклади такого ставлення та поведінки, які демонструють наші переслідувані іракські брати і сестри.

Яким чином ми самі можемо продемонструвати таке ставлення та поведінку стосовно людей, що ненавидять християнські цінності, які ми відстоюємо у своєму суспільстві?

б) Чому так важливо любити своїх ворогів і проявляти милосердя? Поступаючи так, кого ми представляємо?

4. Бажання Бога, щоб ми прощали інших, — це не просто примха. Бог ставиться до цього дуже серйозно. У Євангелії від Марка 11:25 Ісус говорить: «І коли стоїте на молитві, то прощайте, як маєте що проти кого, щоб і Отець ваш Небесний пробачив вам прогріхи ваші». А в Євангелії від Матвія 6:12–15 Він говорить: «...І прости нам борги наші, як і ми прощаємо винуватцям нашим. І не введи нас у випробовування, але визволи нас від лукавого. Бо Твоє є царство, і сила, і слава навіки. Амінь. Бо як людям ви простите прогріхи їхні, то простить і вам ваш Небесний Отець. А коли ви не будете людям прощати, то й Отець ваш не простить вам прогріхів ваших».

Як наказ Ісуса прощати впливає на наше духовне здоров'я та зміцнення у вірі?

Які зміни нам необхідно внести у своє духовне життя, щоб прощення зайняло в ньому своє законне місце?

5. У Посланні до Колосян 3:12–13 представлені якості та дії, які повинні характеризувати наше ставлення до оточуючих, щоб ми точно відображали ідентичність народу Божого: «Отож, зодягніться, як Божі вибранці, святі та улюблені, у щире милосердя, добротливість, покору, лагідність, довготерпіння. Терпіть один одного, і прощайте собі, коли б мав хто на кого оскарження. Як і Христос вам простив, робіть так і ви».

Який вплив таке ставлення та поведінка можуть справити на людей, навіть на тих, хто нас зневажає?

Як ви думаєте, чому для нас, як послідовників Ісуса, важливо будувати стосунки з іншими людьми так, як описано в Біблії, а особливо з людьми, які виступають проти нашої віри?

«Саме у в'язниці ми знайшли надію на спасіння комуністів. Саме там у нас з'явилося почуття відповідальності за них. Саме в процесі тортур ми навчилися любити їх».

Річард Вурмбранд, засновник місії «Голос мучеників»

Наша відповідь

На цьому занятті ми побачили, наскільки важливо молитися за наших переслідуваних братів і сестер у Христі. Їм необхідні наші молитви про захист, забезпечення, відвагу, вірність, підбадьорення та відчуття Божої присутності. Не нехтуйте своєю відповідальністю підтримувати нашу мужню переслідувану сім'ю в Господі та молитися за неї. Також не забувайте про існування ще однієї групи людей, яка потребує наших молитов.

У Євангелії від Матвія 5:43–45 Ісус каже, хто вони такі: « Ви чули, що сказано: Люби свого ближнього, і ненавидь свого ворога. А Я вам кажу: Любіть ворогів своїх, благословляйте тих, хто вас проклинає, творіть добро тим, хто ненавидить вас, і моліться за тих, хто вас переслідує, щоб вам бути синами Отця вашого, що на небі, що наказує сходити сонцю Своєму над злими й над добрими, і дощ посилає на праведних і на неправедних». Молитися за тих, хто переслідує нас? Молитися за тих, хто переслідує нашу сім'ю у Христі? Так! Вони теж потребують Божої любові, прощення та присутності.

Як же молитися за тих, хто переслідує сім'ю Бога? Стурбованість, яку висловлюють наші переслідувані брати та сестри у Христі за спасіння їхніх переслідувачів, робить цю категорію людей вкрай важливою і для нас. Моліться, щоб:

- вони розуміли, що вони роблять;

- щоб вони пізнали Бога;
- щоб вони отримали Слово Боже;
- щоб послідовники Ісуса продемонстрували їм любов Божу.

Яке зобов'язання ми готові взяти на себе, щоб підтримати нашу переслідувану сім'ю та щиро молитися за її переслідувачів, аби Бог задовольнив ці їхні потреби?

Ми справедливо стурбовані тим, як гоніння впливають на наших братів і сестер у Христі. 2 Послання Тимофію 3:10–13 також описує, що відбувається з тими, хто переслідує послідовників Ісуса: «Ти ж пішов услід за мною наукою, поступованням, заміром, вірою, витривалістю, любов'ю, терпеливістю, переслідуваннями та стражданнями, що спіткали були мене в Антіохії, в Іконії, у Лістрах, такі переслідування переніс я, та Господь від усіх мене визволив. Та й усі, хто хоче жити побожно у Христі Ісусі, будуть переслідувані. А люди лихі та дурисвіти матимуть успіх у злому, зводячи й зведені бувши».

Якщо ми віримо, що йти від поганого до гіршого — доля людей, які чинять зло й не йдуть за Ісусом, наскільки старанно ми готові молитися та працювати заради їхнього спасіння?

Що б сталося, якби ми, послідовники Ісуса з вільної церкви, приєдналися до нашої переслідуваної сім'ї в старанній молитві за тих, хто переслідує християн, — щоб вони пізнали любов Божу, щоб вони зрозуміли, що відчайдушно потребують Його прощення і що в Ньому вони знайдуть нове життя?

Чи готові ви зробити це? Приєднуйтеся до молитовного пильнування християн з різних країн світу за гонителів сім'ї Божої. Призначте час для зібрання у своїй церкві чи групі, щоб разом молитися про спасіння тих, хто переслідує нашу сім'ю у Христі. Зробіть це негайно!

Заклучна молитва

Давайте проведемо залишок часу у молитві про те, щоб ті, хто переслідує християн, відгукнулися на любов Бога та шукали Його прощення за гріхи, і щоб наша переслідувана сім'я залишалася вірною, а її служіння благовістя переслідувачам — ефективним і плідним.

«Дорогий Господь, Ти — Бог, чия любов безмежна, чие прощення визволяє нас від рабства гріха та зла. Ми зібралися разом, щоб молитися за всіх, хто переслідує наших дорогих братів і сестер, послідовників Ісуса... [Молитви групи]. Ми дякуємо Тобі за те, що можемо стояти пліч-о-пліч з нашою переслідуваною сім'єю у молитві за те, щоб їхні гонителі знайшли прощення та вічне життя в Тобі. Ми молимося в дорогоцінне ім'я Ісуса. Амінь».

Як молитися за нашу переслідувану християнську сім'ю

Моліться, щоб гнані віруючі відчували присутність Бога (До Євреїв 13:5).

Моліться, щоб вони відчували зв'язок та єднання зі Вселенським Тілом Христовим (1 до Коринтян 12:20, 26).

Моліться, щоб Бог утішав їх, коли членів їхніх сімей та їх самих калічать, кидають у в'язниці та вбивають за їхнє християнське свідчення (2 до Коринтян 1:3–5).

Моліться, щоб у них було більше можливостей проповідувати Євангеліє (До Колосян 4:3).

Моліться, щоб Бог дав їм відвагу проповідувати Христа (До Филип'ян 1:14).

Моліться, щоб вони любили та прощали своїх гонителів (Матвія 5:44).

Моліться, щоб їхнє служіння залишалося непоміченим усіма, хто хоче змусити їх замовкнути (Дії Апостолів 9:20–25).

Моліться, щоб вони раділи стражданням (Дії Апостолів 5:41).

Моліться, щоб вони оновлювалися через Слово Боже та зміцнювалися у вірі (До Ефесян 6:17).

Моліться, щоб вони зміцнилися молитвами братів та сестер у вірі (Юди 20-25).

Наступні кроки

Кого мені необхідно пробачити?

Коли справа доходить до переслідувань чи інших правопорушень, вчинених проти нас, ми схильні розглядати їх односторонньо, зі своєї точки зору. Ми схильні вважати, що те, що відбувається з нами, — це погано. Однак у Бога абсолютно інший погляд на те, що відбувається. Незалежно від того, наскільки важкими і навіть болючими можуть бути наші обставини, Бог усе одно діє в нашому житті, виконуючи Свій благий план викуплення — навіть через труднощі, які випадають на долю тих, хто вірно йде за Ним.

Йосипу, який врятував Ізраїль від великого голоду, така ситуація була добре знайома. Ще в підлітковому віці старші брати, що ненавиділи Йосипа, продали його в рабство. Протягом десятиліть Йосип жив життям цілковитої посвяти та вірності Богу, пройшов через безліч випробувань — неправдиві звинувачення, ув'язнення — і зрештою обійняв високу посаду при дворі фараона. Йосип, Божий слуга у володіннях фараона, відповідав за зберігання та роздачу їжі в Єгипті та сусідніх областях у роки сильного голоду. Сумлінно виконуючи свої обов'язки, він знову зустрівся з братами. Зверніть увагу на його прощення і зосередьтеся на ширшій картині того, чого Бог прагнув досягти в його житті та через нього:

«А Йосип промовив до братів своїх: Підійдіть же до мене! І вони підійшли, а він проказав: Я Йосип, ваш брат,

якого ви продали були до Єгипту... А тепер не сумуйте, і нехай не буде жалю в ваших очах, що ви продали мене сюди, бо то Бог послав мене перед вами для виживлення. Бо ось два роки голод на землі, і ще буде п'ять літ, що не буде орки та жнив. І послав мене Бог перед вами зробити для вас, щоб ви позостались на землі, і щоб утримати для вас при житті велике число спасених. І виходить тепер, не ви послали мене сюди, але Бог. І Він зробив мене батьком фараоновим і паном усього дому його, і володарем усього краю єгипетського» (Буття 45:4–8).

Протягом усього відеосюжету ми бачили, як наша іракська християнська сім'я висловлює аналогічну точку зору. Наші брати і сестри переконані, що Бог робить щось більше, ніж те, від чого вони страждають, і вони хочуть бути вірними, щоб виконати свою роль у справі будування Божого Царства.

Чого ви навчилися в них про бачення перспективи Бога, коли нас переслідують і ми невинно страждаємо від рук наших гонителів?

Наскільки важливою в повній картині того, що здійснює Бог, є ваша готовність прощати?

Іноді ми не бажаємо прощати, тому що прагнемо «справедливості» щодо своїх кривдників. Що в Посланні до Римлян 12:14, 17–20 написано про прагнення до справедливості?

«Благословляйте тих, хто вас переслідує; благословляйте, а не проклинайте... Не платіть нікому злом за зло, дбайте про добре перед усіма людьми! Коли можливо, якщо це залежить від вас, живіть у мирі зо всіма людьми! Не мстіться самі, улюблені, але дайте місце гніву Божому, бо написано: Мені помста належить, Я відплачу, говорить Господь. Отож, як твій ворог голодний, нагодуй його; як

він прагне, напій його, бо, роблячи це, ти згортаєш розпалене вугілля йому на голову».

Наскільки важливим є прощення для того, щоб благословляти інших, творити добро та вести мирне життя без помсти?

Яким чином наша готовність прощати своїх ворогів слугує прикладом поведінки, описаної в 1 Посланні Петра 3:9?

«...не платіть злом за зло, або лайкою за лайку, навпаки, благословляйте, знаючи, що на це вас покликано, щоб ви впадкували благословення»?

Якщо ми присвятили себе вірному слідуванню за Ісусом, то повинні й прощати, як прощає Він. Можливо, найбільше благословення, яке ми можемо дати тому, хто не знає Ісуса, тому, хто переслідує нас за те, що ми йдемо за Ним, — це прощення. Прощення будує Царство Боже. Це те, чого Бог хоче навчити нас і що Він бажає дати тим, хто Його не знає.

Кого Бог дає вам можливість благословити прощенням за вчинені проти вас провини?

Чи приймаєте ви рішення пробачити цю людину?

Заняття 6

ВІРНІСТЬ

*Отже, брати любі мої, будьте міцні, непохитні,
збагачуйтесь завжди в Господньому ділі, знаючи,
що ваша праця не марнотна у Господі!*

1 до Коринтян 15:58

Початок заняття

Кожному, хто йде за Ісусом і вірно служить Йому, рано чи пізно доведеться заплатити за це певну ціну. Не має значення, чи живемо ми в суспільстві, контрольованому ісламськими екстремістами, які виганяють або вбивають усіх, хто вірить в Ісуса, чи в суспільстві, де у нас є конституційне право сповідувати свою віру, але якщо ми відкрито й активно робимо це, то стаємо соціальними ізгоями. Ісус знав, що так буде. Він знав, що лукавий спокушатиме нас і спробує змусити нас сумніватися в Бозі, боятися відстоювати свою віру, віддати перевагу легкій дорозі перед важкою і, зрештою, відректися від Ісуса й відмовитися від ходіння з Ним.

Нелегко залишатися вірним Богу, коли:

- свідоцтво про Ісуса сім'ї, друзям та сусідам може коштувати життя;
- поклоніння Богу викликає ненависть та провокує ісламських бойовиків на масові вбивства християн;
- віра в Ісуса та відмова поклонятися комусь іншому призводить до побиття, згвалтувань, тортур, тюремного ув'язнення чи смерті;
- відстоювання істини та істинності Слова Божого тягне за собою зневагу, ненависть та виключення з суспільства, тому що це не є політично коректним.

Проте Бог закликає кожного, хто йде за Ним, бути вірним, незважаючи на протистояння. У сьогоднішньому відео ми побачимо переслідуваних послідовників Ісуса, які перебувають на межі виживання, але, незважаючи на це, вірно служать Йому. Як дивно бачити їхню довіру, радість і вірність Богу, навіть попри те, що всі вони перебувають у такій жахливій ситуації, а бойовики ІДІЛ, які вигнали їх із рідних домівок, — лише за сто кілометрів від них. Як їм це вдається? Що дає їм сили вистояти та залишатися вірними великому і могутньому Богу, Який завжди поруч із нами, завжди вірний Своїм обітницям і готує для нас нагороду у вічності? Давайте ж познайомимося з тими, хто щодня приймає рішення вірно служити Богу, довіряти Йому та покладатися на Нього.

Молитва

«Дорогий Господь, коли ми зазнаємо переслідувань за віру в Тебе, ми можемо відчувати спокусу засумніватися у Твоїй благості та вірності. Іноді ми боїмося стати на захист своєї віри. Пробач нас за брак любові та довіри до Тебе. Дякуємо Тобі за те, що Ти завжди залишаєшся вірним нам, що Ти чуєш наші молитви і ведеш нас життєвими дорогами. Будь ласка, навчи нас віддано відстоювати свою віру та бути вірними нашої переслідуваній сім'ї, щоб вони знали, що вони не самотні. Ми молимося в ім'я Ісуса. Амінь».

Відеодослідження

Нотатки до відео

- Завдання зберегти людям життя.
- «Бог, наш Батько, творить чудеса».
- «Ми втратили все, але знайшли Ісуса!»
- Об'єднатися в єдине ціле.

Обговорення відеоматеріалів

1. Коли ви дізналися про повсякденні випробування та вірність ваших іракських братів і сестер-християн, як це торкнулося вашого серця і чому?

Як ви вважаєте, чи легко християнам, опитаним у цьому відео, залишатися вірними Богу в таких обставинах? Чому?

Яким чином їхній приклад вірності сприяє вашому розумінню того, що означає бути вірним Христу?

2. Що ви думаєте про чудовий захист Богом церкви від підривів?

Як ви думаєте, що пастор дізнався про вірність Бога і який вплив це справило на його віру?

Як його вірність у служінні Христу спонукає вас самих бути вірними?

3. Як можна втратити все і при цьому бути вдячним за те, до чого ця втрата призвела в особистих стосунках з Ісусом?

4. Що ви думаєте про вірність цих християн?

5. Чим би ви хотіли і могли поділитися з цими вірними Богу братами і сестрами?

Вивчення погляду Біблії

В Іраку, Сирії та багатьох інших місцях, підконтрольних ісламським бойовикам, нашим братам і сестрам у Христі вірність дається дорогою ціною. Однак послідовники Ісуса, навіть зазнаючи надзвичайної загрози, залишаються вірними Богу. Вони, як і раніше, ототожнюють себе з Ісусом і продовжують виконувати Його покликання творити добро та свідчити про Нього оточуючим. А це можливо лише тоді, коли ми зосереджуємося на Бозі, віримо в Нього і покладаємося на Нього. Давайте подивимося, що в Біблії написано про вірність Бога, Хто єдиний є нашим притулком і силою. Давайте подивимося, як ми можемо надихати одне одного бути вірними Його заповідям.

1. Після того, як Ізраїль зрадив Бога, вимагаючи земного царя, Самуїл так закликав народ залишатися вірним Богу:

«...не бійтеся! Ви зробили все те зло, тільки не відступіть від Господа, і служіть Господеві всім серцем своїм! І не відступайте, і не йдіть за марнотами, які не допоможуть і які не врятують, бо марнота вони. Бо Господь не полишить народу Свого ради Свого великого Ймення, бо зволив Господь зробити вас народом Своїм. Також я, не дай мені, Боже, грішити проти Господа, щоб перестав я молитися за вас! І я буду наставляти вас на дорогу добру та просту. Тільки бійтеся Господа, і служіть Йому правдиво всім вашим серцем, бо ви бачили, які великі діла вчинив Він із вами!» (1 Самуїлова 12:20–24).

Які частини цієї настанови Самуїла особливо допомагають вам зрозуміти, як залишатися вірним Богу?

Які частини цієї настанови, на вашу думку, особливо корисні для нашої переслідуваної сім'ї у Христі?

Як ми можемо краще служити нашим братам і сестрам, підбадьорювати їх і допомагати їм залишатися вірними в розпал гонінь, яких вони зазнають?

2. Часто ми схильні думати, що проявляємо вірність Богу власними силами. Однак, згідно з Посланням до Галатів 2:20: «І живу вже не я, а Христос проживає в мені. А що я живу в тілі тепер, живу вірою в Божого Сина, що мене полюбив, і видав за мене Самого Себе». А вірш 5:22 продовжує: «А плід духа: любов, радість, мир, довготерпіння, добрість, милосердя, віра».

Хто є джерелом нашої вірності та чому це важливо усвідомлювати?

3. Немає сумнівів у тому, що наші переслідувані брати і сестри в Іраку (а також в інших регіонах світу) піддають себе величезному ризику,

зберігаючи вірність Богу та невтомно працюючи над будівництвом Його Царства. У 1 Посланні Петра 4:19 віруючим дана порада: «Тому й ті, хто з Божої волі страждає, нехай душі свої віддадуть в добродійності Йому, як Створителю вірному». Яку гарантію це дає тим, хто прагне служити Христу?

Петро продовжує свою пораду тим, хто бажає вірно служити Христу, в 1 Посланні Петра 5:6–10:

«Тож покоріться під міцну Божу руку, щоб Він вас Свого часу підвищив. Покладіть на Нього всю вашу журбу, бо Він опікується вами! Будьте тверезі, пильуйте! Ваш супротивник диявол ходить, ричучи, як лев, що шукає жертви когось. Протистійте йому, тверді в вірі, знаючи, що ті самі муки трапляються й вашому братству по світі. А Бог усякої благодаті, що покликав вас до вічної слави Своєї в Христі, нехай Сам удосконалив вас, хто трохи потерпів, хай упевнить, зміцнить, укріпить».

Біблія не прикрашає реальність повного посвячення вірі в Христа і служінню Йому. Яку надію Бог дає тим, хто заради Нього готовий втратити все, і що, на вашу думку, ця надія означає для нашої переслідуваної сім'ї в Іраку у світлі того, яку ціну їм доводиться платити за віру?

4. У Книзі Діян святих апостолів 20:22–24 Павло пише: «І ось тепер, побуджений Духом, подаюся я в Єрусалим, не відаючи, що там трапитися має мені, тільки Дух Святий в кожному місті засвідчує, кажучи, що кайдани та муки чекають мене... Але я ні про що не турбуюсь, і свого життя не вважаю для себе цінним, аби не скінчити дорогу свою та служіння, яке я одержав від Господа Ісуса, щоб засвідчити Євангелію благодаті Божої».

Чи бачимо ми щось подібне в житті нашої переслідуваної сім'ї в Іраку та Сирії?

А у вашому власному житті та служінні Ісусу?

Чим може обернутися для нас зобов'язання служити Ісусу там, де ми живемо?

5. Невтомно працюючи на благо Царства Божого, наші переслідувані брати і сестри стикаються з величезними перешкодами, але Бог не посиляє їх — і нас — у битву погано озброєними. Прочитайте наступні уривки.

«Я завжди дякую моєму Богові за вас, через Божу благодать, що була вам дана в Христі Ісусі, бо ви всім збагатилися в Ньому, словом усяким і всяким знанням, бо свідоцтво Христове між вами утвердилось, так що не маєте недостачі в жаднім дарі благодаті ви, що очікуєте з'явлення Господа нашого Ісуса Христа. Він вас утвердить до кінця неповинними бути дня Господа нашого Ісуса Христа! Вірний Бог, що ви через Нього покликані до спільноти Сина Його Ісуса Христа, Господа нашого» (1 до Коринтян 1:4–9).

«А ти в тім пробувай, чого тебе навчено, і що тобі звірено, відаючи тих, від кого навчився був ти. І ти знаєш з дитинства Писання святе, що може зробити тебе мудрим на спасіння вірою в Христа Ісуса. Усе Писання Богом надхнене, і корисне до навчання, до докору, до направи, до виховання в праведності, щоб Божа людина була досконала, до всякого доброго діла готова» (2 Тимофію 3:14–17).

Яку гарантію дає Бог тим, хто вірно працює на Його ниві, якими б складними не були обставини?

Як допомагає нам така підготовка та благодать Божя у праці, на яку Він нас покликав?

6. Ми схильні вважати, що, аби вірно служити Богу, нам необхідний сприятливий час, додаткові ресурси, становище в суспільстві чи міцне здоров'я. Але ось що написано у 2 Посланні до Коринтян 6:2–10:

«...бо каже: Приємного часу почув Я тебе, і поміг Я тобі в день спасіння! Ось тепер час приємний, ось тепер день спасіння! Ні в чому ніякого спотикання не робимо, щоб служіння було бездоганне, а в усьому себе виявляємо, як служителів Божих, у великій терпінні, у скорботах, у бідах, у тіснотах, у вдарах, у в'язницях, у розрухах, у працях, у недосипаннях, у постах, у чистості, у розумі, у лагідності, у добрості, у Дусі Святій, у нелицемірній любові, у слові істини, у силі Божій, зо зброєю правди в правиці й лівиці, через славу й безчестя, через ганьбу й хвалу, як обманці, але ми правдиві; як незнані, та познані, як умираючі, та ось ми живі; як карані, та не забиті; як сумні, але завжди веселі; як убогі, але багатьох ми збагачуємо; як ті, що нічого не мають, але всім володіємо».

Коли настає сприятливий час для вірного служіння Богу і що ще потрібно для служіння?

Що залишилося для того, щоб ретельно служити Богу, у наших переслідуваних братів і сестер, у яких відібрали все, що вони мали?

«Одного разу співробітник в'язниці показав мені продуктову посилку (від «Голосу мучеників»). Він сказав, що в ній шоколад та інші корисні продукти. Мені не віддали її, але яким підбадьоренням було для мене знати, що мої друзі піклуються про мене! Це мало набагато більше значення, ніж сама їжа. Іншим разом мені сказали, що з Норвегії мені прислали десять посилок, але мені їх теж не віддали... Для нас у в'язниці було великою радістю відчувати духовне спілкування з християнами з різних

частин світу. Це вселяло в нас надію. Від усіх нас я хочу передати це вираження любові тим, хто піклувався про нас і молився за нас».

Аїда Скрипникова

Наша відповідь

Ми, послідовники Ісуса, маємо величезний привілей вірити в Бога та служити Йому не лише як окремі особистості, але й як сім'я, як Тіло Христове. Насправді, бути вірним Богу християнином — не означає бути самотнім. Бог створив нас, щоб ми служили Йому, а також підтримували й підбадьорювали одне одного на шляху до досягнення Його цілей.

Кожен із нас відіграє важливу роль у тому, щоб допомагати одне одному залишатися вірними і нагадувати одне одному про Його вірність. У Посланні до Євреїв 10:23–25 написано: «Тримаймо непохитне визнання надії, вірний бо Той, Хто обіцяв. І уважаймо один за одним для заохоти до любови й до добрих учинків. Не кидаймо збору свого, як то звичай у деяких, але заохочуймося, і тим більше, скільки більше ви бачите, що зближається день той».

Самі залишаючись вірними Богу, ми надихаємо інших також залишатися вірними — зосереджувати свої серця та розуми на Ісусі, протистояти спокусам, переносити гоніння, ризикувати всім, аби лише йти за Ним. Отже, кожному з нас слід запитати себе: чи готовий я бути вірним сам і підтримувати — особливо в регіонах, де домінують мусульманські екстремісти, — свою переслідувану сім'ю у Христі, яка сміливо відстоює свою віру й довіряє Богу, щоб допомогти їм залишатися вірними, якою б дорогою не була ціна їхньої віри та служіння?

Чи готовий я приєднатися до цих братів і сестер і, як і вони, стати «Н»?

Зверніть увагу на те, що в Посланні до Ефесян 2:19–22 говориться про сім'ю Божу: «Отже, ви вже не чужі і не прибульці, але співгромадяни святим, і домашні для Бога, збудовані на основі апостолів і пророків, де наріж-

ним каменем є Сам Ісус Христос, що на ньому вся будівля, улад побудована, росте в святий храм у Господі, що на ньому і ви разом будуєтеся Духом на оселю Божу».

Що дає наша солідарність з Тілом Христа і чому це важливо в світі, охопленому злом?

Згідно з Посланням до Филип'ян 1:3–6, які привілей та надію ми маємо, будучи співробітниками у Божій справі?

«Дякую Богові своєму при кожній згадці про вас, і завжди в усякій молитві своїй за всіх вас чиню я молитву з радіщами, за участь вашу в Євангелії від першого дня аж дотепер. Я певний того, що той, хто в вас розпочав добре діло, виконає його аж до дня Христа Ісуса».

Як ми можемо бути співробітниками в благовісті нашим переслідуваним братам і сестрам у Христі?

Про що конкретно ми можемо молитися і що можемо зробити, щоб підтримати своїх одновірців?

Заключна молитва

«Дорогий Господь, ми дякуємо Тобі за те, що можемо провести цей час у молитві до Тебе. Ми дякуємо за можливість дізнатися про переслідування, яких зазнає наша сім'я у Христі від рук ісламських екстремістів. Ми переживаємо за них і отримуємо благословення, бачачи їхню вірність. Ми захоплюємося тим, як вони служать Тобі. Допоможи нам стати вірними співробітниками в їхньому служінні. Нехай наша віра буде такою ж глибокою і непохитною, як їхня. Ми проголошуємо себе «Н» та ідентифікуємо себе з ними. В ім'я Ісуса ми молимося. Амінь».

«Якщо ви християнин, ви будете страждати. Саме в цьому й полягає Євангеліє. Отже, моліться за стражден-

них братів і сестер по всьому світу, тому що одного разу їхня підтримка може знадобитися й вам самим. І тоді вони також молитимуться за вас».

Помічник «Голосу мучеників» у Сирії

Наступні кроки

Необхідність залишатися вірними

Існує багато способів продемонструвати свою вірність Богу та Його покликанню проповідувати Євангеліє. Послання до Римлян 12:9–21 пропонує досить широкий список. Читаючи цей уривок, подумайте про те: 1) як практично ми можемо демонструвати вірність Богу у своєму житті; 2) як це роблять наші переслідувані брати і сестри у Христі; 3) як їхня і наша вірність спонукає інших віруючих також твердо стояти в Господі.

«Любов нехай буде нелицемірна; ненавидьте зло та туліться до доброго! Любіть один одного братньою любов'ю; випереджайте один одного пошаною! У ревності не лінуйтеся, духом палайте, служіть Господеві, тіштеся надією, утиски терпіть, перебувайте в молитві, беріть уділ у потребах святих, будьте гостинні до чужинців! Благословляйте тих, хто вас переслідує; благословляйте, а не проклинайте! Тіштеся з тими, хто тішиться, і плачте з отими, хто плаче! Думайте між собою однаково; не величайтеся, але наслідуйте слухняних; не вважайте за мудрих себе! Не платіть нікому злом за зло, дбайте про добре перед усіма людьми! Коли можливо, якщо це залежить від вас, живіть у мирі зо всіма людьми! Не мстіться самі, улюблені, але дайте місце гніву Божому, бо написано: Мені помста належить, Я відплачу, говорить Господь. Отож, як твій ворог голодний, нагодуй його; як він прагне, напій його, бо, роблячи це, ти згортаєш розпалене

вугілля йому на голову. Не будь переможений злом, але перемагай зло добром».

Перебуваючи у кайданах, Павло писав: «...те, що сталося мені, вийшло більше на успіх Євангелії». Через безстрашність і вірність Павла «А багато братів у Господі через кайдани мої посмілилися та ще більше відважилися Слово Боже звіщати безстрашно» (До Филип'ян 1:12, 14).

Те, що сталося з послідовниками Ісуса, коли апостол Павло перебував в ув'язненні, відбувається і сьогодні по всьому світі! Ісламські екстремісти переслідують християн не лише в Іраку та Сирії. Це відбувається в Нігерії, Афганістані, Ірані, Сомалі, Пакистані, Туреччині, на Філіппінах, і це лише деякі з країн. Переслідувачами наших братів і сестер у Христі є не лише «ІДІЛ»; це також «Боко Харам», «Аш-Шабаб», «Талібан», плем'я фулані та багато інших. Коли один переслідуваний християнин серед гонінь залишається вірним Богу, це підбадьорює інших послідовників Христа. Вірність одного надихає інших також залишатися вірними і допомагає їм вистояти у спокусах та перенести переслідування, зосереджуючи свій погляд на Ісусі. Чи станете ви пліч-о-пліч із ними?

Наша переслідувана сім'я у Христі

На карті, яку ви знайдете на наступних сторінках, позначені країни, де християни зазнають жорстоких переслідувань за віру в Ісуса Христа. У більшості цих країн гоніння походять з боку ісламських екстремістів. Прочитайте про наших переслідуваних християнських братів і сестер і запитайте себе, чи будете ви вірні Господу так само, як вони.

Моліться за переслідуваних (ключ до карти)

● ТЕРИТОРІЇ, ДЕ ХРИСТІЯНИ ЗАЗНАЮТЬ ПЕРЕСЛІДУВАНЬ

Країни, в яких політика чи дії держави, а також антихристиянські закони сприяють переслідуванням християн, їхньому ув'язненню, вбивству,

конфіскації майна та позбавленню громадянських свобод за свідчення про Христа. До цієї ж категорії належать країни, в яких політика чи дії держави перешкоджають розповсюдженню Біблій чи іншої християнської літератури.

● ТЕРИТОРІЇ, ВОРОЖІ ДО ХРИСТІАНСТВА

Країни або великі території країн, де уряд намагається захистити християнське населення, але де за свідчення про Христа християни зазнають гонінь з боку родичів, друзів, сусідів та політичних і релігійних угруповань.

● ТЕРИТОРІЇ, ЩО ЗНАХОДЯТЬСЯ ПІД НАГЛЯДОМ

Країни, що знаходяться під пильним наглядом «Голосу мучеників» через регулярні жорстокі переслідування християн. Частота та жорстокість переслідувань на цих територіях на цей час не відповідають критеріям категорії «Ворожі до християнства».

Єгипет — Насір і Хода

«Одружитися і зажити довго та щасливо» — це незвичайне явище серед послідовників Ісуса в Єгипті. І Насір з Ходою не стали винятком. Вони полюбили одне одного, одружилися і поклялися робити все можливе, щоб проповідувати Євангеліє Христа оточуючим. Але це було нелегко.

Мусульмани часто насміхалися та знущалися над подружжям. Коли орендодавці виселили їх, дізнавшись про їхню християнську віру, після переїзду в нову квартиру їхні меблі розвалилися. У них не було їжі. У домі було холодно. Вони спали на підлозі. Це було не те життя, яке вони мріяли дати синові. Однак вони зносили все це з радістю і бажали залишатися вірними своєму покликанню.

Сьогодні Насір — благовісник і вчитель Слова Божого. Хода очолює в Каїрі служіння для жінок, вигнаних їхніми сім'ями після навернення у християнство. «У нас було багато шансів покинути Єгипет, — каже Хода, — але ми переконані, що маємо залишатися саме тут, щоб продовжувати служіння».

*Переклад назв країн з цієї карти міститься у окремому файлі.

Нігерія — Данджума

Вранці того жахливого дня хлопчик прокинувся від пострілів. Як і всі в його маленькому селі, він біг, намагаючись врятувати своє життя. Однак врятуватися від нападу майже тисячі ісламських повстанців для тринадцятирічного хлопчика виявилось неможливим завданням.

Данджума ніколи не забуде біль від різаної рани, завданої йому мачете по голові. Після цього він нічого не пам'ятає. Він не пам'ятає, як нападники пошматували мачете його ліву руку, як йому вирізали праве око і як відрізали статеві органи. Він неясно пам'ятає крики людей, які копали йому могилу і раптом зрозуміли, що він все ще живий!

Персонал лікарні, куди був доставлений Данджума, не міг повірити, що хлопчик із такими смертельними пораненнями вижив: «Він так сильно стікав кров'ю... Це просто диво!».

Тепер Данджума, хлопчик з умиротвореною усмішкою, носить прізвище «Боже чудо» не лише тому, що вижив, але й тому, що він менше жаліє себе, ніж тих, хто його покалічив. «Я прощаю їх, тому що вони не знають, що роблять, — повторює він слова Христа. — Мені дуже шкода їх. Якби вони пізнали справжню любов, вони б так не чинили».

Сектор Газа — Полін і Рамі

Робота у книгарні на перший погляд не схожа на заняття з високим ступенем ризику — хіба що це християнська книгарня у місті Газа з населенням у півмільйона осіб у Секторі Газа, де переважають мусульмани. У цьому магазині обслуговувалося близько тридцяти п'яти сотень палестинських християн. Але на території, контрольованій палестинським ісламістським рухом ХАМАС, християнська віра розглядається як загроза. Саме це й робило роботу менеджера книгарні Рамі Айяда небезпечною.

Рамі та його дружина, Полін, були батьками двох дітей і очікували появи третьої дитини. Їм було чудово відомо, що магазин перебував під постійною за-

грозою нападу ісламських екстремістів, які вже двічі підривали його. Але Рамі залишався непохитним у переконанні, що, продовжуючи працювати там, він демонструє свою вірність Богу. «Ісус — любов усього мого життя! — повторював він дружині. — Я ніколи не перестану служити Йому, що б зі мною не трапилося!»

Одного разу Рамі зателефонував Полін і у паніці повідомив, що в магазині троє ісламських фундаменталістів. Це був останній раз, коли вона чула голос чоловіка... Наступного ранку поруч із магазином було знайдено його пошматоване кулями тіло з безліччю ножових поранень.

Полін почувалася так, наче її теж порізали та застрелили. Протягом деякого часу вона «ненавиділа мусульман, ненавиділа всіх». Однак, отримавши підтримку, підбадьорення та молитву послідовників Ісуса з різних країн світу, вона розпочала довгий шлях до прощення. Лише через роки після смерті Рамі Полін усвідомила істину, яка змінила її життя: мусульмани, які вбили її чоловіка, були саме тими, кого вона та інші християни повинні привести до Ісуса!

Філіппіни — Армандо і Рут

Армандо, Рут та троє їхніх дітей тікали у темряві. Вони сховалися в єдиному притулку, що міг укрити їх від погоні, — під пішохідним містком на мілководді, де водилися отруйні змії. Налякані діти плакали. «Тихо, — шепотіла Рут, — сидіть дуже, дуже тихо».

Протягом наступних восьми годин батьки шепотом утішали дітей і молилися про захист їхньої сім'ї та служіння. До тієї ночі їхнє село ніколи раніше не зазнавало нападів ісламістських бойовиків, які діють на острові Мінданао. Наступного ранку вони виповзли з укриття, поспішно прихопили кілька речей із дому і сховалися в джунглях разом з іншими жителями села, які вижили під час нападу. Вони знали, що сутінки принесуть іще більше горя.

Кілька тижнів вони жили в таборі, нашвидкуруч розбитому в непрохідних джунглях, серед заростей бамбука, папороті та бананових дерев. Протягом наступних п'яти років повстанці часто бували біля їхнього села, а його жителі звикали до нового способу життя: вдень вони перебували в селі, пасли худобу та обробляли городи, а вночі поверталися до табору, де спали у саморобних наметах, замаскованих серед джунглів.

Незважаючи на труднощі та ризик, Армандо і Рут залишалися зі своїми односельцями, щоб продовжувати служіння, довірене їм Богом. «Тут дуже багато роботи, — говорить Рут. — Ми продовжуватимемо служити Господу, навіть попри гоніння. Усе це відбувається з нами, але наш Бог великий... Бог покликав нас сюди. Якщо ми помremo, нехай буде Його воля!»

Іран — Хусейн

До сімнадцяти років Хусейн став запеклим наркоманом, але він прагнув у житті чогось іншого. І він знайшов те, що шукав. Він присвятив життя Ісусу, і потяг до наркотиків зник. Його життя перетворилося з безнадійного на сповнене надії, із загубленого на спасення. Він перейшов від смерті до життя.

Однак ці зміни викликали у деяких людей бажання загасити надію Хусейна на Ісуса. Його батько, мусульманин, не лише заявив на сина іранській владі в надії, що його заарештують, але й пообіцяв, що «сам затягне петлю на ший сина», якщо його засудять до страти через повішення.

Хусейна заарештували, але не повісили. Його посадили до в'язниці, де наглядачі самі чинили «правосуддя». Коли Хусейн відмовився відректися від Христа, йому зламали ногу; коли він почав прославляти Бога музикою, йому переламали всі пальці; коли він почав молитися, йому пошматували спину сорока ударами батога.

Мужньо приносячи кожну жертву — ногу, руки, спину, — Хусейн продовжував прославляти Бога і свідчити про Нього. Незважаючи на страждання, він говорить: «Жодне з цих покарань не засмутило мене, за винятком того, що тепер я не можу прославляти Господа на музичних інструментах».

Яке ваше ставлення до чоловіків, жінок та дітей, які завзято тримаються надії на те, що Бог дасть їм можливість залишатися вірними, незважаючи на заподіяне їм зло?

Чи підтримаєте ви їх у молитві? Чи братимете участь у задоволенні їхніх потреб? Чи поділитесь їхніми історіями з іншими, чи проведете ці заняття у своїй церкві, зі своїми друзями?

Ми не дозволимо нашим братам і сестрам страждати мовчки. Ми не дозволимо їм нести служіння самотужки.

Молитва

«Небесний Батько,
мене надихнули вірні приклади моїх переслідуваних братів і сестер по вірі,
і я прошу Тебе дати мені сили зробити активні кроки, щоб я міг зростати в:

ЖЕРТОВНОСТІ. Щоб я усвідомлював ціну слідування за Тобою і був
готовий охоче її заплатити, тому що Ти гідний цього.

ВІДВАЗІ. Щоб я не дозволяв страху паралізувати себе, тому що Ти наді-
ляєш мене силою, коли я ризикую свідчити про Тебе.

РАДОСТІ. Щоб я радів боротьбі та стражданням у цьому світі та мав
вічну надію на Тебе.

ВИТРИВАЛОСТІ. Щоб я міцно стояв у вірі, долаючи будь-які перешкоди
Твоєї силою, і одержав даровану Тобою перемогу.

ПРОЩЕННІ. Щоб я дозволяв Тобі діяти в моєму серці та був слухняний
Тобі, люблячи своїх ворогів і прощав їх так, як і Ти пробачив мене.

ВІРНОСТІ. Щоб жодні негаразди чи випробування не змогли похитну-
ти мою вірність Твоєму Слову і не збили мене зі шляху до мети, яку Ти
мені визначив.

Господи, допоможи мені пам'ятати про мою християнську сім'ю та не
дозволяти нашим братам і сестрам у Христі страждати мовчки і нести
служіння самотужки. Нехай їх свідоцтва надихають мене слідувати за То-
бою. Я є «Н»!»

Ім'я

Дата

Зміст

Перш ніж почати вивчення	6
Заняття 1	9
<i>Жертовність</i>	
Заняття 2	21
<i>Відвага</i>	
Заняття 3	35
<i>Радість</i>	
Заняття 4	45
<i>Витривалість</i>	
Заняття 5	59
<i>Прощення</i>	
Заняття 6	73
<i>Вірність</i>	
Молитва	90

Пам'ятайте про в'язнів, немов із ними були б ви пов'язані, про тих, хто страждає, як такі, що й самі ви знаходитесь в тілі.

До Євреїв 13:3

Практично кожного дня ми читаємо про насильницькі акти ісламського екстремізму, спрямовані проти християн. Як же насправді бути християнином серед войовничих мусульман?

Як історії наших братів і сестер з інших країн світу можуть надихнути нас на вірність, витривалість, відвагу, жертовність, радість і прощення?

Цей посібник для учасника групи «Я є «Н»» є супутнім керівництвом до відеосерій, що складається з 6-ти занять, і пропонує дослідити ваше власне життя у світлі свідчення переслідуваних християн. Кожна тема — жертвовність, відвага, радість, витривалість, прощення та вірність — досліджується за допомогою обговорення та відповідей на запитання. Цей надихаючий посібник нагадує про надію на Бога, любов Якого сяє над вами незалежно від того, в якій темряві ви перебуваєте.

«Голос мучеників» — некомерційна християнська організація, яка несе служіння християнам, переслідуваним за віру, через надання практичної та духовної допомоги. «Голос мучеників» допомагає дітям Божим, які живуть у країнах, вороже налаштованих до Євангелія, таких як ісламські, індуїстські та комуністичні. Організація була заснована у 1967 році пастором Річардом Вурмбрандом, який відбув чотирнадцять років тюремного ув'язнення за віру в комуністичній Румунії, та його дружиною Сабіною, яка відбула в ув'язненні три роки. У 1965 році Річард і Сабіна були викуплені західними християнами та створили міжнародну мережу місій, покликаних допомагати переслідуваним братам і сестрам. Організація має мережу офісів по всьому світу і втілює бачення Вурмбрандів щодо поінформованості християнської громадськості у вільних країнах про тяжке становище гнаної церкви, а також допомагає переслідуваним братам і сестрам.